IEDERE WEEK
32 BLZ.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 50 Cts

50

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE

U.S.S. MUSK
IS IN NOOD!

In de Amerikaanse Marinebasis van San Pedro worden de duikboten « Musk » en « Delano » gereed gemaakt voor een experimentele kruisvaart.

Intussen in het hoofdkwartier van de basis...

De luitenants Parkson en Turtle zijn hier, kommandant !

Goed, laat ze binnen.

De luitenants ter zee Parkson en Turtle, die het kommando voeren over de duikboten « Delano » en « Musk », zijn tot uw dienst, kommandant.

Rust, heren ! Ik ben blij u te zien voor uw vertrek. Gezien de belangrijkheid van uw opdracht hield ik er aan u persoonlijk de orders te overhandigen !...

...En u ingenieur Frank James, van de Federal Radio Corporation voor te stellen.

Mr James is een van de beste radiospecialisten.

U bent wel vriendelijk, kommandant !

Ik ben belast met de proefnemingen met het nieuwe radarapparaat van de «Musk». Ik hoop dat mijn aanwezigheid niet stoort ?

Helemaal niet, Mr James, het zal mij een genoegen zijn u aan boord te nemen !

Kommandant Turtle houdt nochtans niet erg van een burger aan boord van zijn duikboot...

Ik vraag me af hoe het hoofdkwartier op dit gek idee kwam ?...

Ba, wij wennen er aan !

De bemanning deelt de gevoelens van haar chef...

Alarm ! Een «olifant» aan bakboord !

Wil u mij naar de kajuit van de kommandant brengen, a.u.b.?

Zie je niet dat ik aan het werk ben? Kruip door het gat, vlak voor de geschutstoren.

Frank kruipt in het gat...

Niet erg bemoedigend !

...En komt terecht bij de hoofdmechanieker !

Wie heeft je de toelating gegeven hier binnen te komen? En wie ben je?

Ik ben de ingenieur die...

Ha ! Ja ! Je bent de « olifant »!... Je zou er beter aan gedaan hebben langs de geschutstoren af te dalen. Dit gaat vlugger en het is minder vuil !... Volg maar...

« Olifant » !... En de matroos, die mij in de verkeerde richting stuurde... Dat belooft !...

Frank installeert zich in de kajuit, die hem aangewezen wordt.

Hier bent u thuis, Mr James !

Eindelijk een plaats waar ik niet « té veel » ben !

Er is maar één middel om hier vrienden te maken, en dat is door te tonen dat ik werkelijk iets ken!

In de namiddag kiezen de twee duikboten zee...

...Ze stevenen naar hoge zee...

De « Delano » lanceert de « Loons » in richting van de « Musk ». Zijn radar moet ze localiseren op een minimum afstand van 60 mijlen.

Dat is onmogelijk !

Een « Loon » is een reaktievliegtuig zonder piloot, spanwijdte : 6 meter, maximum snelheid : ongeveer 800 km per uur. De « Loon » wordt geleid door radio en is uitgerust met een auto-destructief toestel.

Hoor je dat, Mr James? Je radar moet objektieven repereren op 90 km afstand. Wel ?

Ik weet niet... Ik voel mij niet lekker... Dat op en af wiegen...

Je bent zeeziek. Nu daaraan gewent men zich, of men schiet er het hachje bij in!

En...

Hij is naar beneden gegaan om de zee te bevuilen. Ha! Die « olifanten »!

Twee dagen later bereiken de onderzeeërs de zone van de manœuvres. Op de « Delano » wordt de eerste « Loon » gereed gemaakt.

Gereed om te lanceren, kommandant !

O.K. ! Ontruim het dek !

Het wordt geleid van in de toren.

Vier... Drie... Twee... Een... VUUR !

Met oorverdovend geluid schiet de eerste robot in de hoogte.

VROAARRR

137

Frank is genezen. Hij vraagt zich af of de nieuwe radar aan de hooggespannen verwachtingen zal voldoen.

Een stip op het scherm...

Hoera! Ik heb het, praktisch zonder correcties !

Bravo ! Ik feliciteer je, Mr James !

Verschillende dagen duren de proefnemingen. De radar werkt uitstekend. Frank is doodmoe, maar zeer tevreden.

Radio aan radar : de « Delano » schiet de laatste « Loon » af...

Het laatste robotvliegtuig gaat recht op de «Musk» af.

Gerepereerd door de radar, maar...
Verdraaid ! Het vliegt verder ! Het vernietigingstoestel werkt niet !...
De ingenieur meldt dat de « Loon » niet ontploft is en recht naar ons toekomt, kommandant !
Dan moeten we hem neerschieten! Richt het kanon!
Het luchtafweergeschut draait..
Daar is de « Loon », kommandant !
VUUR !
De « Loon » valt. Plotseling...
Geraakt !
Hij komt recht naar ons. Stuur naar rechts !
PAW PAW PAW PAW
Uit zijn evenwicht geschokt, botst de robot tegen de duikboot.
Gelukkig maar dat hij geen springstof aan boord had, luitenant! Dat zou veel erger geweest zijn !
Enkele minuten later...
Kommandant! Kortsluiting in de accumulators. Ze laten een grote hoeveelheid waterstof uit !
Dan is er geen minuut te verliezen!
Het minste vonkje zou brand veroorzaken !
Kommandant aan bemanning: er ontsnapt waterstof. Doof jullie sigaretten ! Stop de machines !
Te laat! Een ontploffing doet de duikboot trillen.
Te midden van het vuur geeft de hoofdmechanieker zijn bevelen...
Johnson, de blusapparaten ! Binks, verwittig de kommandant !
Het vuur is geblust, maar het gas vult het schip, de machines liggen stil. Onze duikboot is stuurloos en wij hebben geen radio meer !
Als toppunt van de ramp komt er plotseling een dichte mist op, die heel de « Musk » omgeeft...

De bemanning kan het in die verpeste atmosfeer in het ruim niet meer uithouden en komt aan dek.

Wij moeten de hulp inroepen van de « Delano » !

Ik heb twee man nodig, die de machines voor enkele minuten kunnen op gang brengen, opdat de radio een boodschap zou kunnen uitzenden. Ik verwittig jullie dat een ontploffing mogelijk is !

Voor de gewonden is het een kwestie van minuten. Waar zijn de radiomechaniekers ?

Ze zijn beiden het slachtoffer van het gas geworden.

Dan zijn onze gewonden verloren !

Laat mij gaan, kommandant. Van radio weet ik iets af !

Jij, Mr James ? Ik heb je onderschat. Ga, je bent een man !

Een masker voor de ingenieur!...

Het valluik sluit boven de drie vrijwilligers...

Frank is klaar om het S.O.S. uit te zenden...

Het kruipt mij toch in de keel...

Er is weer stroom. Frank neemt zijn masker af en seint...

« U.S.S. Musk » in nood. Wij vragen de « U.S.S. Delano » ons onmiddellijk te helpen.

De « Delano » meldt dat de boodschap ontvangen werd. Op het ogenblik dat Frank James de dynamo's wil doen stoppen, kijkt hij op het radarscherm...

Vreselijk ! Een schip stevent recht op ons af...

Nu is iedere seconde kostbaar,..

Op volle kracht : vooruit !

Dank zij deze manœuvre kan de « Musk » aan een fatale botsing ontsnappen.

Alles komt in orde. De volgende dag worden de gewonden van de « Musk » met een watervliegtuig naar het vasteland gevoerd.. De duikboten stevenen terug naar San Pedro...

Alvorens de duikboot, die hij redde te verlaten, neemt Frank afscheid van de bemanning.

Wij zullen u spoedig terug zien, niet-waar, Mr James ?

Dan ben ik geen « olifant » meer, Bugs?

Indien er een « olifant » aan boord is, ben ik dat, Mr James. U bent erelid van de bemanning van de U.S.S. « Musk », dat hebt u dubbel en dwars verdiend !...

Einde

De volgende week : HET KERSTFEEST VAN Dr FLETCHER

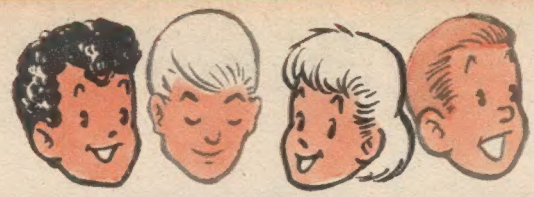

Onder ons verma

PRACHTIG!

PRACHTIG ! Buitengewoon ! Wondermooi ! Reuze ! Mieters ! dat zijn de woorden die steeds weerkeren in de brieven welke wij van onze lezers ontvangen. We moeten eerlijk bekennen dat deze felicitaties ons plezier doen en wij danken onze vriendelijke correspondenten van harte. Hier dan enkele uittreksels uit brieven van lezers :

« Ik vond het « Super-Kuifje » prachtig. De verhalen van Alex, Blake en Mortimer zijn werkelijk goed. De Geschiedenis van de Wereld is zeer interessant », zo schrijft André Cassiers van 's Gravenbrakel.

« Als ik vandaag het « Super-Kuifje » in handen kreeg was ik gewoon in de zevende hemel. Van de nieuwe verhalen vind ik Chick Bill het beste. Ik weet ook de Geschiedenis van de Wereld en andere verhalen te waarderen »; zegt Wim Houbrechts van Antwerpen.

Floris Oyevaar van Voorburg in Holland schrijft : « Het « Super-Kuifje » vind ik prachtig en mooi. Gewoonweg prima-bella ! »

« Formidabel het nieuwe « Super-Kuifje » van twee en dertig bladzijden. Het is alsof er een toverfee mee gemoeid is geweest », zo drukt Frans Verschoren van Lier zijn tevredenheid uit.

« Ik wil u gelukwensen met de prachtige vorderingen van ons geliefd en graag gezien weekblad. Ik was stomverbaasd ! » jubelt Edm. De Voghelaere van Temse en hij voegt er de gelukwensen aan toe van de club « De Zwarte Ridders », uit Keerbergen.

« Ik vind « Kuifje » het mooiste, het beste en het leerzaamste blad », meent Rody Vanrijkel van Landen.

« Een zeer fijn blad », schrijft E. Carton uit Aerdenhout (Holland). « Hier vecht men er voor en we zouden er geen enkel willen missen », weet Jan Degrote van Kortrijk te vertellen.

« Ik neem m'n pen om u ook eens te zeggen hoezeer ik het « Super-Kuifje » waardeer », schrijft Christiaan De Bruyne, van Dendermonde.

De reeks is nog lang niet ten einde, maar we moeten ons beperken. Wij doen ons best « Kuifje » iedere week te maken zoals jullie het graag zien, zoals jullie het graag lezen. Geef je blad eens ter lezing aan een vriend die het nog niet kent.

Met een stevige handdruk,

Kuifje

Correspondenten gevraagd

Henk Visscher, Ambonstraat, 39, Meppel (Drente — Holland) zoekt een correspondent om te schrijven in het Nederlands. Henk is 11 jaar, hij interesseert zich voor vliegtuigen en zou graag postzegels willen ruilen.

Hilda Hiroux, Jozef II straat, 10, Leuven, is 14 jaar en zoekt een correspondent van dezelfde leeftijd. Zij geeft de voorkeur aan een correspondent uit het buitenland.

Eric Moerman, Sint-Amandus Instituut, St-Michielsstraat, 15, Gent, zou willen briefwisselen met een Engelse jongen tussen 14 en 15 jaar. Hij mag schrijven in het Engels of het Frans.

Willy Decat, Daverloostraat, 92, Assebroek (bij Brugge), zou graag corresponderen met een jongen van 15 à 16 jaar in het Frans en soms in het Engels, liefst een buitenlander, bij voorkeur uit Belgisch Kongo. Willy houdt van moderne muziek, van sport, vooral basketball en is ook fotoamateur.

Michel Peetermans, Itterbeeksebaan, 125, Dilbeek, zoekt een correspondent uit Duitsland, Zwitserland of Oostenrijk. Hijzelf is 15-16 jaar. Men mag schrijven in het Nederlands, Engels, Duits of Frans.

Jij vraagt, wij antwoorden

Frans Verschoren, van Lier. — Dank voor je vriendelijke brief. Je komplimenten maakten wij over aan onze vriend Jacobs. Bob De Moor tekent voor ons nog zijn zeer humoristische volledige tekenverhalen. Hou je niet van de grappige meester Mus ?

Edmond Devoghelaere, van Temse. — Bravo ! « De Zwarte Ridders » kunnen voetbal spelen! Wij zullen trachten je een postzegelrubriek te geven, doch kunnen het niet vast beloven. Over het algemeen is er weinig belangstelling voor.

Jan Degroote, van Kortrijk. — Om een kenteken van de KUIFJE's club te krijgen stuur je ons eenvoudig 10 F. op in postzegels. Vergeet vooral je volledige naam en adres niet !

Jaak Heldelynck, van Gent. — Wij vinden het fijn dat je « Kuifje » zo graag leest. Dat je voor geschiedenis geen belangstelling hebt, verwondert ons enigszins. Het is nochtans een boeiend vak. Probeer het nog maar eens !

Franco Valère, van Buvingen (Limburg). — Hoe gaat het met je ? Lees je ons blad nog steeds even trouw ?

RAADSELTJES

1. — Op welke hoorn blaast men niet ?

2. — Welk beest is nog niet geboren, heeft nog nooit een pluim verloren, eet geen wormen en geen koren, en heeft evenmin twee sporen ?

reN.
2. — De haan op de kerk.
1. — De eenhoorn.

Ingestuurd door Willy De Witte, Sint-Kruis.

NIEUW !
HET EIGENAARDIGE GEVAL VAN MIJNHEER VAN MEYLBEKE
en
DE PETROLEUMKOORTS
door
FRANS CRAENHALS
Twee spannende avonturen van Renaat en Christiane. Het eerste speelt zich af in Australië, het tweede in Amerika.
Verkrijgbaar in alle boekhandels.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

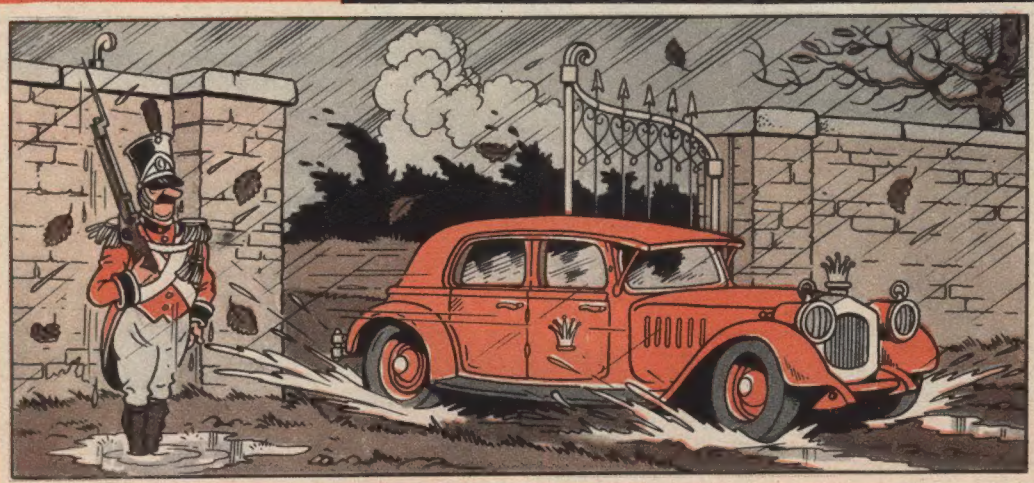

ken wij ons best!

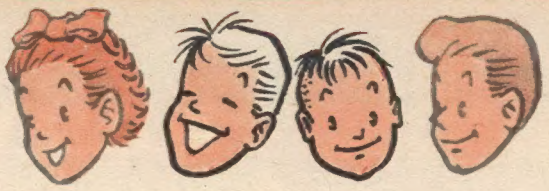

DE WINDWIJZER

ENKELE padvinders schreven me dat zij tijdens hun laatste kamp een zeer eigenaardige windwijzer hebben vervaardigd. Deze wijzer gaf niet alléén de richting van de wind, doch ook de sterkte aan. Op een mast, opgericht op een grote open plek hadden ze een windwijzer geïnstalleerd, die er uit zag zoals alle andere windwijzers en om een as draaide. Een van de padvinders had nu echter ook een houten bordje aan de as van de windwijzer gehecht, en aan het uiteinde van dit bord een oude zinken trechter waarop een fluitje paste (zie tekening).

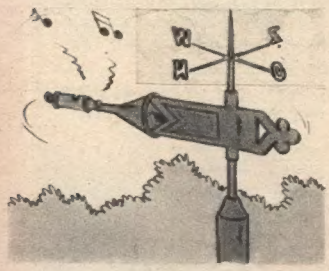

Wanneer nu de wind in de trechter speelt, hoort men dit aan het gefluit. Hoe sterker de wind, des te sterker het gefluit.

Om de windsterkte te kennen is het een eenvoudig systeem. Natuurlijk hoef je zo'n windwijzer niet onder het venster van je slaapkamer te plaatsen!

UIT TE KNIPPEN

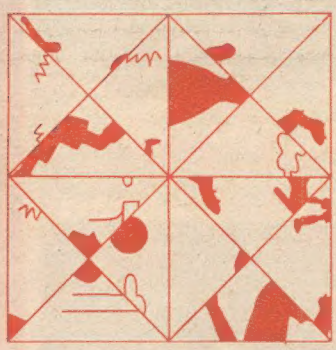

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE OPRECHT?

EEN zeer mooie hoedanigheid! Wie oprecht is kan men volledig vertrouwen. Zo je JA zegt moet het ook JA zijn, en je NEEN blijft een NEEN. Ga als een oprechte en eerlijke jongen door het leven.

Antwoord zonder omwegen met een JA of een NEEN op onderstaande vragen.

	JA	NEEN
1. — Zeg je steeds wat je werkelijk in je binnenste denkt?	.....	
2. — Indien men je vraagt of je die fout hebt begaan, beken je dan onmiddellijk indien het werkelijk zo is?	.....	
3. — Maak je een compliment uit gewoonte ofwel omdat je het waarlijk meent?	.....	
4. — Men looft je voor een goede daad die je niet hebt gesteld. Zeg je dan onmiddellijk dat je die lof niet verdient? .	.....	
5. — Een vriend vraagt je mening. Geef je die eerlijk en ronduit, zelfs al weet je vooraf dat je vriend er niet zal mee akkoord zijn?	.....	
6. — Iemand helpt je met je huiswerk. Durf je, wanneer je daarover ondervraagd wordt, dit ook bekennen, zelfs op gevaar af punten te verliezen?	.....	
7. — Je ouders vragen waar je naartoe gaat. Antwoord je hen zonder omwegen en eerlijk?	.....	
8. — Men meent dat je je best hebt gedaan en men geeft je een beloning. Indien dit niet werkelijk het geval is, durf je zeggen dat je de beloning niet verdient?	.....	
9. — Durf je een vriend de waarheid zeggen, zelfs wanneer je weet dat deze hem zal kwetsen?	.....	
10. — Heb je eerlijk geantwoord op al de vragen van deze test?	.....	
Totaal . . .	.....	

DE ZONEN VAN LAMBIK

VLUG TEVREDEN

— Eet je soep uit, Hildeke! Heel wat kinderen zouden blij zijn indien ze er de helft van hadden.

— Ik ook, moeder!

NOG NIET

— Zo, heb je een klein broertje gekregen? Hoe heet het?

— Dat weten we nog niet! We kunnen geen woord verstaan van wat het zegt!

Carlo Deblaere, Diksmuide.

AARDIG!

TWEE blanke ontdekkingsreizigers waren bij de kannibalen aangeland. Deze kannibalen wilden de Blanken opeten en stopten ze in een ketel. De Blanken dachten dat die menseneters vrienden waren, en zeiden tegen elkaar:

« Aardig van die mensen, dat ze een warm bad voor ons klaarmaken! »

Igor Nesse, Doetinchem (Holland).

DE REDEN

JANSEN kwam weer eens laat thuis van het café. Boven op de trap gleed hij uit en tuimelde naar beneden. De ijlings geroepen dokter constateerde een beenbreuk.

— U bent lelijk terechtgekomen, zei hij, was het donker?

— Neen, dokter, steunde Jansen, het was pilsener!

(Peter van Westheren, Ingen (Holland).

FRANS

Rechter: Kent u Frans?

Beklaagde: Ja, dat is mijn buurman.

Rechter: Neen, ik wil zeggen spreekt u Frans?

Beklaagde: Ja, als ik hem ontmoet.

Rechter: Ik bedoel: verstaat u Frans?

Beklaagde: Ja, als hij Vlaams spreekt!

Ronnie Lauwaet, Rupelmonde.

ZONDAGSVISSER

Mijnheer pastoor kwam 's zondags Jantje tegen, die een vislijn over de schouder droeg.

— Foei, Jantje, zei de geestelijke, weet je wel waar kleine jongens naar toe gaan, die 's zondags vissen?

— Zeker, antwoordde Jantje, juist voorbij de brug, onder de eerste wilg. Daar zit altijd veel paling.

— Zou je niet beter het leuke hoedje kopen, waar mama van droomt?

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt vervolgd.)

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Sanders stoot Dan op in een verlaten tempel. De bandiet verneemt dat al de tempels van het land door monniken zullen bezocht worden. Hij vertrekt dadelijk met het inzicht Dan voor goed uit de weg te ruimen...

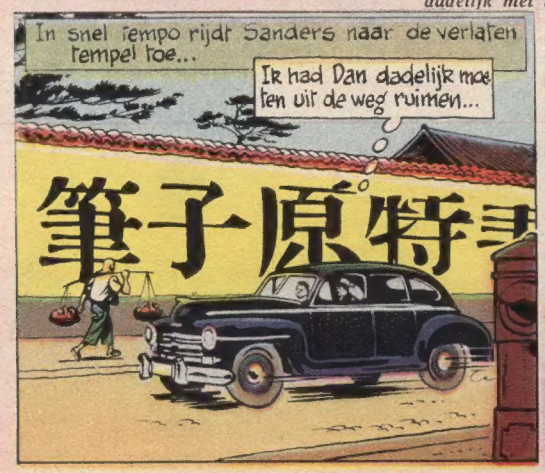

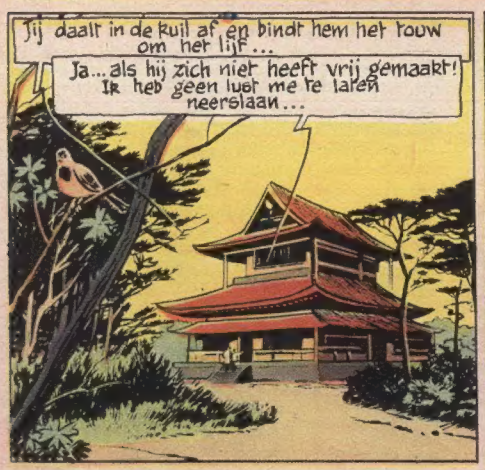

(Wordt voortgezet.)

EXCLUSIVITEIT VOOR « KUIFJE »

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

OVERWINNING OF NEDERLAAG VOOR DE RODE DUIVELS?

BINNEN 10 dagen zal het grote stadion van de Heizel tot barstens toe gevuld zijn, want binnen 10 dagen is het Kerstmis, en die datum hebben onze Rode Duivels uitgekozen om de Franse ploeg te ontvangen.

De Franse voetbalploeg speelt niet slecht dit jaar, en nu reeds denken de Fransen de Rode Duivels te kunnen verslaan. De Fransen reisden reeds naar Bazel, Frankfort en zelfs naar Moskou. Ze speelden suksesvol, slechts twee landen gelukten er in één punt te winnen : Rusland te Moskou, en België in de maand November van vorig jaar te Parijs. De overige matchen werden door de Fransen gewonnen.

HET is tegen dit suksesvol Frans elftal dat wij op 25 december zullen moeten spelen. Alvorens ons aan pronostieken te wagen, gaan wij even nader kennis maken met het Frans nationaal elftal en met onze Rode Duivels.

DE BOEMAN VAN DE FRANSE PLOEG

De Fransen lijden werkelijk aan een minderwaardigheidscomplex, wanneer ze tegen onze nationale ploeg moeten optreden. De Rode Duivels zijn hun boeman. Misschien... omdat ze in het rood spelen ? Men noemt de confrontatie tussen de Franse en de Belgische voetbalspelers een sympatieke match. Dat is wel waar, maar ik ken er geen enkele die zo hardnekkig wordt betwist. Drie jaar geleden dachten de Fransen er ernstig over nooit meer tegen België te spelen. Wij vonden dat heel weinig sportief, en hebben ons erg boos gemaakt, want deze verklaring werd afgelegd nadat de Fransen een geduchte afstraffing hadden gekregen. Gelukkig koelden de verhitte geesten af en tijdens een banket werden de zaken dan weer in der minne geregeld.

★

Vorig jaar ging het al weinig beter. De Fransen zouden ons eens duchtig afrossen. Ze zouden ons leren wat voetbal was... Voor de match althans. Alles verliep niet helemaal zoals ze dat hadden voorzien, want 20 minuten voor het einde leidden wij de wedstrijd nog steeds met twee doelpunten tegen één. Wij zouden er drie gemaakt hebben, indien onze speler Quoillin niet door een Fransman ware gehinderd op het ogenblik dat hij schopte. Dit incident, waarbij de Spaanse arbiter was betrokken, heb ik jullie vorige week verteld.

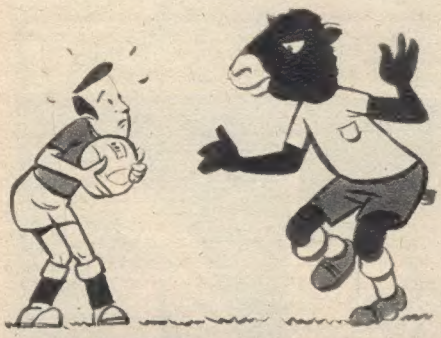

Nu staan wij weer vlak voor een ontmoeting met de Fransen, en wij vragen ons af of het mogelijk zou wezen deze sterke ploeg te verslaan ?...

EN ONZE PLOEG ?

Zijn onze spelers jong, sterk en werkelijk fit om de grote dag met optimisme tegemoet

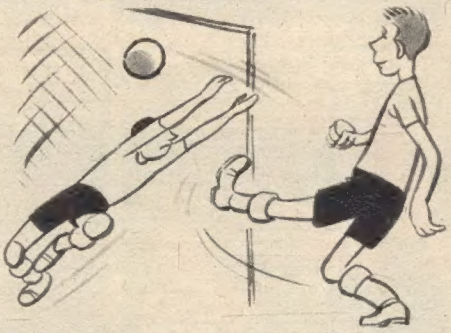

te zien ? Wij moeten tot onze spijt bekennen, dat wij dit jaar geen echt en homogeen elftal hebben. Wij hebben echter nog altijd dat geheime wapen : de moed van onze Rode Duivels ! Ik vraag mij echter af of dat zal voldoende zijn ?

Toen ik de dag na de schitterende match, welke de Fransen te Moskou hadden gespeeld naar Parijs reisde, zei mij een Frans douanier : « Mijn waarde heer, wij hebben 8 matchen gespeeld en hebben daarvan geen enkele verloren. Zelfs te Moskou konden wij een gelijk spel afdwingen, maar... wij moeten nog tegen de Belgen spelen, en let op die match zullen wij verliezen ! »

EN TOCH...

Ik denk dat die douanier zich vergist, maar laten wij toch de moed niet verliezen. Welke ploeg zal tegen de Fransen in het strijdperk treden ? Wij zullen dat pas maandag weten, maar ik denk dat ze ongeveer als volgt zal samengesteld zijn : Gernaye of Dresen, Dries en Van Brandt als backs, Huysmans en Mees, halfs. En Carré, onze zwarte panter ? Mocht

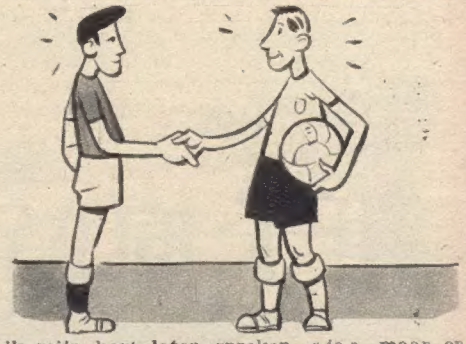

ik mijn hart laten spreken, « ja », maar er is ook wat « tegen » Louis. Hij speelt niet meer als vroeger, en het selectiecomité heeft niet veel vertrouwen meer in hem. Het is dus mogelijk dat hij vervangen wordt door Bob Van Kerckhoven, van Daring, of door Van Ginderen, van Antwerp. Coppens zal ongetwijfeld optreden als centervoor. Verder krijgen wij als voorspelers waarschijnlijk Orlans en Jacquemyns. Wij moeten natuurlijk Mermans een kans geven en het is mogelijk dat wij De Donder, van Doornik, op het veld zien. Wij wedden er om dat de heren van het selectiecomité met de handen in het haar zitten om een sterke ploeg te kunnen samenstellen. Het resultaat zullen wij moeten afwachten. Het ware mooi indien onze Rode Duivls de Fransen konden verslaan. Haast te mooi om waar te zijn !

Luc Varenne

LUC VARENNE ANTWOORDT

Lepièce : Coppens en Mermans zijn beiden knappe spelers op voorwaarde dat men hen scheidt, en hen omringt door voetballers die hun wijze van spelen begrijpen.

— De ploeg die ik zou opstellen is deze welke in oktober jl. naar Holland trok. Ik zou echter Mermans en De Donder uitkiezen in plaats van Reyniers en Mathonet.

— Carré is altijd beter dan De Coster, een puik ploeg-centerhalf, doch niet bevredigend in een nationaal elftal.

— Ja, ik denk dat Anderlecht ook dit jaar kampioen wordt.

Guy Lachapelle. Wie beweert dat ik niet van Berchem Sport houd ? Dat is verkeerd ! Integendeel, ik denk dat het een sympatieke ploeg is die goed speelt. Wie Berchem Sport kan verslaan, wordt kampioen van België !

Philip De Smedt : Ik ken Robert Mayence niet. Het zal mij verheugen met hem kennis te maken als Gosselies naar tweede divisie komt.

SPECIALITEIT Huret

VERTELT : « DE GEHEIMZINNIGE FIETSER »

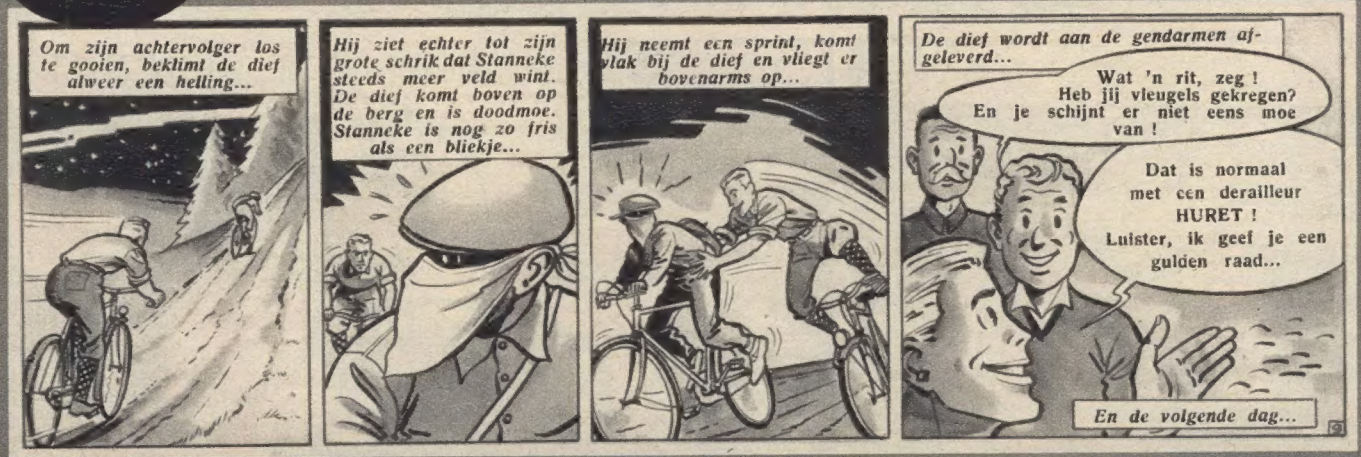

KERELS DIE « SPIEREN » HEBBEN EN « SPORTIEF » ZIJN RIJDEN ALLEEN MET EEN DERAILLEUR HURET

KUIFJE IN DE Bioscoop

OPERATIE TIRPITZ

DE twaalf helden van deze geschiedenis zijn niet ontsproten aan de fantasie van de kineast. Het zijn mensen van vlees en bloed. De film vertelt inderdaad niets anders dan een kleine en ware geschiedenis uit de grote wereldoorlog. Onze trouwe lezers herinneren zich misschien nog dat wij over de ondergang van de « Tirpitz » een volledig tekenverhaal brachten in « Kuifje », n' 42 van 1953.

HET Duitse slagschip, de « Tirpitz », een echte zeereus, die de Britse vloot tart, ligt in een fjord van Noorwegen voor anker. De Britten moeten steeds hun vlugste en meest moderne eenheden uitzenden om deze reus te bewaken. De slag in de Atlantische Oceaan bereikt echter zijn hoogtepunt, en aan de Britse oorlogsvloot worden steeds hogere eisen gesteld. De admiraliteit wil dan ook de « Tirpitz » op een of andere wijze onschadelijk maken. Commandant Frazer stelt voor dat enkele vrijwilligers torpedo's aan de flanken van de « Tirpitz » zouden gaan hechten. De vrijwilligers worden gevonden, en ze vertrekken met een vissersboot, waaraan ze twee onderzeese torpedo's hebben vastgemaakt. Dank zij hun valse papieren kunnen ze doorgaan voor ongevaarlijke Zweedse vissers en de verboden zone binnendringen.

Ze zijn de « Tirpitz » reeds dicht genaderd, als er een hevige storm opsteekt en de torpedo's los geraken van de sloep. Ze gelukken er in door de vijandelijk linies te geraken en met de hulp van enkele Zweden weer behouden in Engeland te landen.

Men zou het dan met Midjets-zakduikboten proberen. Drie Midjets-zakduikboten worden tot aan de kust van Noorwegen gesleept, dan nemen vier vrijwilligers in ieder van deze broze vaartuigen plaats.

Om admiraal Ryder te bewijzen dat zakduikboten met torpedo's geladen wel degelijk kans op slagen hebben, knippen zijn mannen het stalen net door dat het admiraalschip beschermt.

Commandant Frazer voert het bevel over de X-1, luitenant Duffy over de X-2 en luitenant Tom Corbett over de X-3.

Zij moeten door het stalen net — dat onder zee de « Tirpitz » moet beveiligen — heen komen en doordringen tot in de verboden zone. Ze moeten hun ontploffingsstoffen onder de zeereus aanbrengen en dan onmiddellijk de vlucht nemen. Het is de X-1, die er als eerste in slaagt achter een Duitse cargo in de verboden zone door te dringen. De twee andere zakduikboten hebben niet zoveel geluk. Ze moeten inderdaad het stalen net doorknippen om er te geraken. De drie zakduikboten worden van alle kanten bedreigd.

De X-2 wil een schip van de kustwacht vermijden, duikt daarom plotseling en breekt zijn periscoop. De zakduikboot is daarmee volledig blind. Luitenant Duffy wil echter niet opstijgen. Hij landt zijn duikboot op de zeebodem en wacht daar op het afgesproken uur om te vluchten.

Intussen stoot de X-1 tegen het anti-torpedonet en wordt verplicht op te stijgen.

De X-3 moet op zijn beurt boven water komen. Op de « Tirpitz » heeft men hem natuurlijk gemerkt en onder schot genomen. Ondanks de moeilijkheden en gevaren slaagt hij er in onder de « Tirpitz » te geraken en de ontploffingsstoffen af te werpen.

Weldra zijn de Midjets-zakduikboten vlak bij het Engels schip. De lading, in dit geval gelukkig onschadelijk, wordt aan het admiraalschip gehecht.

De X-2 is intussen echter in grote nood geraakt, want de kamer, waarin de torpedo's geborgen zijn, is vol water gelopen. De vier vrijwilligers weten dat zij met hun duikboot zullen ontploffen.

De bemanning van de X-1 en van de X-3 wordt door de « Tirpitz » opgepikt. Een vreselijke ontploffing doet de « Tirpitz » beven. Iets verder echter heeft een tweede ontploffing plaats en Frazer en zijn vrienden zien de wrakstukken van de X-2 aan de oppervlakte spoelen...

De gezagvoerder van de « Tirpitz » bekijkt de Britse vrijwilligers en zich tot een tolk wendend, roept hij : « Zeg hen dat zij dapper zijn ! ».

De Midjets-zakduikboten X varen naar de « Tirpitz ». Een mijn nadert de X-3. Luitenant Corbett slaagt er in het vreselijk tuig op afstand te houden.

De X-2 heeft geen periscoop meer en is op de bodem van de zee geland. Angstig wachten de bemanningsleden op het ogenblik dat zij zullen kunnen opstijgen en vluchten...

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Petaritz en zijn handlangers trachtten het vliegtuig te saboteren dat onze drie vrienden naar Parijs moest brengen, doch slaagden er niet in. Onze vrienden komen heelhuids uit d t avontuur...

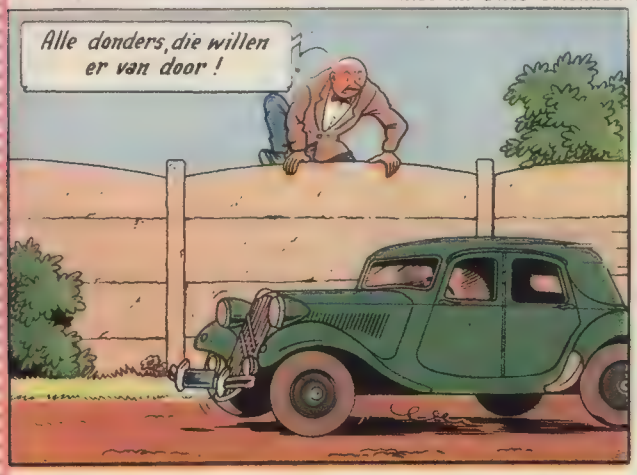

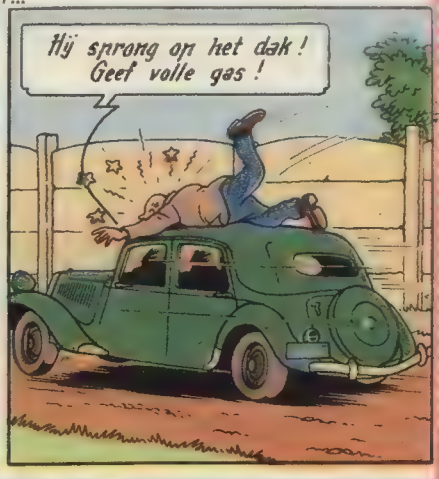

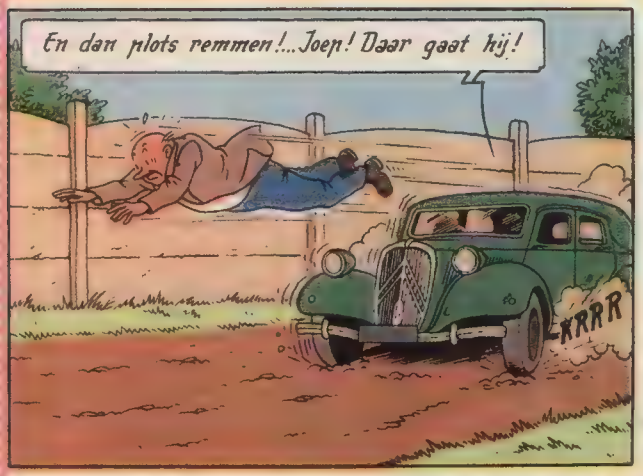

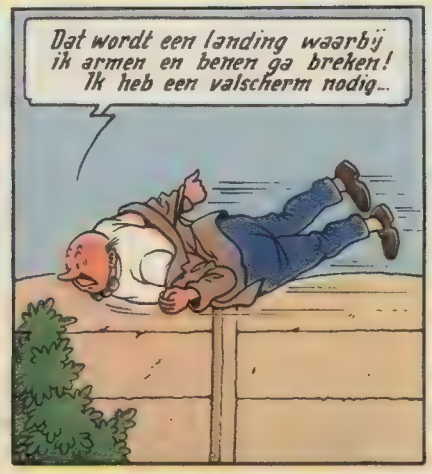

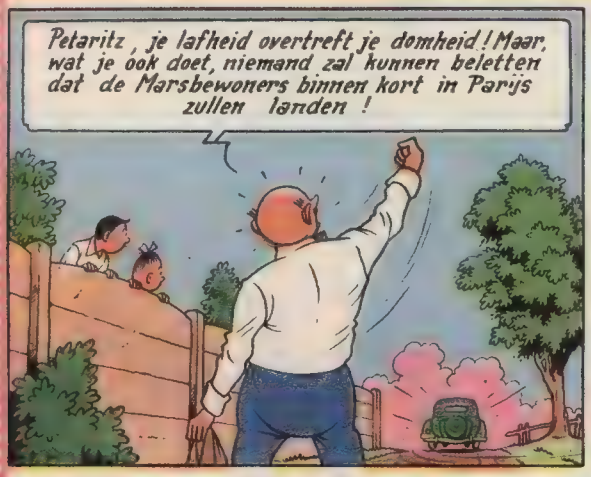

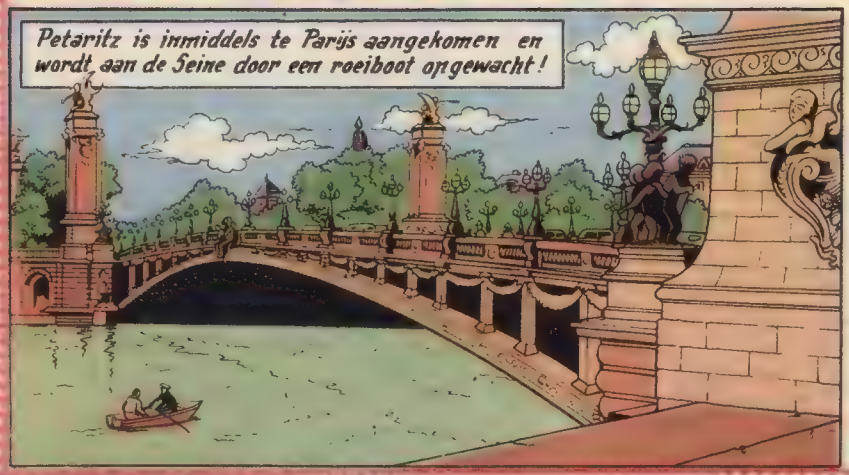

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Alix gaf Karal, een van de twee Parthen, de opdracht naar de stad te gaan...

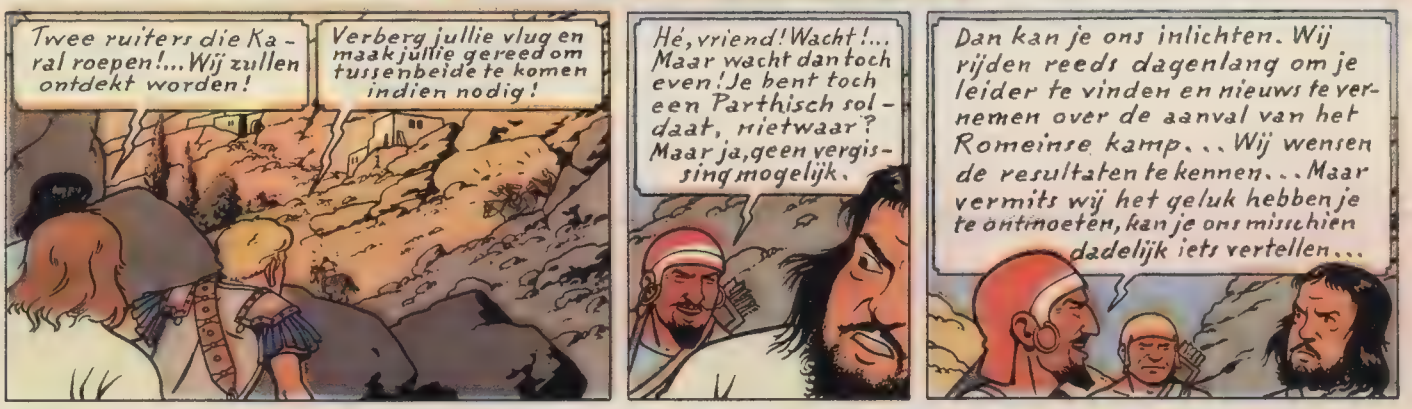

Je houdt van de boeiende avonturen van **Alex**? Maar ken je reeds het prachtig album van Jacques Martin : « Het Sein staat op Rood » ?

EEN BOEIENDE FILM VERTELT JE :

DE A
VAN EEN

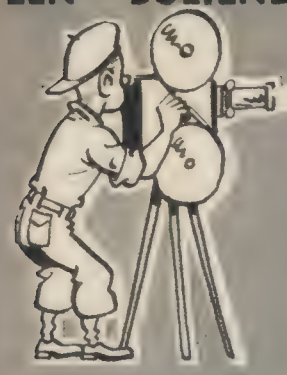

DE oneindige, dichte, trillende en stoeiende insectenwereld zette de blauwe vlieg in quarantaine. Deze vlieg die zoals zovele insecten de mens graag plaagt en 's zomers uitdagend om zijn oren zoemt, heeft haar geheim prijs gegeven om, wie zou het geloven, vedette van het zilveren scherm te worden. Heel de wereld kan thans DE AVONTUREN VAN DE BLAUWE VLIEG bewonderen, een prachtige documentaire gerealiseerd door de franse geneesheer Dr Thévenard. De film verwierf op de Biennale van Venetië 1955 de grote prijs voor de wetenschappelijke film.

De blauwe vlieg werd langs alle kanten verfilmd en zodanig vergroot dat zelfs de kleinste details van haar anatomie goed zichtbaar zijn. Het is natuurlijk al vaak gebeurd dat insecten verfilmd werden, maar de blauwe vlieg werd ook geradiografeerd. We ontdekken dus ook wat ze IN zich heeft, en dat is belangrijker. Nu weten we meer over de blauwe vlieg dan zijzelf ! Als ze nu nog eens rond onze oren zoemt, dan blijven we kalm en zeggen : « Stil maar, we weten er alles van ! »

TIÉN JAAR VOOR EEN VLIEGSKE

IN zijn laboratorium van het Institut Pasteur te Parijs werkt Dr Thévenard aan andere wetenschappelijke films. Hij is sympatiek, eenvoudig en ernstig en werkt in alle stilte. Reeds voor de oorlog draaide hij een reeks films over de chirurgie. Tussen 1940 en 1945 draaide hij een film over de adders, de paddestoelen en het ultra-geluid.

— In 1945, zo vertelde hij me, wou ik een nieuwe film draaien, en besloot de blauwe vlieg als onderwerp te kiezen.

— Waarom nu precies deze ?

— Omdat ze de enige is die men in de huizen ziet en die niet te klein is. Iedereen kent de blauwe vlieg. Iedereen kent haar zoemen en weet hoe vaak ze tegen de ruiten aanbotst. Zij voedt zich met suiker en vlees: zonder vlees kan ze zich niet voortplanten.

— Vermits de film pas nu uitgekomen is heeft hij tien jaar werk gevraagd ?

— Ja en neen. Ik moest, om de film te kunnen vervaardigen, allerlei speciaal materiaal hebben. Het duurde vier jaar voor ik dit had. Vervolgens moet ik je laten opmerken, dat de vliegen verdwijnen in september en pas in mei terugkomen. Om hen te filmen bleven er me dus slechts vier of vijf maanden per jaar. Ten slotte is een vlieg ook geen gehoorzaam acteur ! Toen ik klaar was met mijn eerste film, ben ik er een tweede begonnen, doch laten we eerst over de opnametoestellen praten. Ik moest deze kleine insecten sterk vergroot kunnen opnemen, dus moesten camera en « plateau » stabiel zijn. In mijn film wilde ik vooral de rol van « opruimer » en « schoonmaker » welke de vlieg in de natuur speelt laten uitkomen. Het is een vergissing haar enkel en alleen als afstotend en schadelijk te aanzien. Wat zou er zonder de vliegen van de dierenlijken geworden, daar waar er geen mensen zijn om ze te begraven ?

DE METAMORFOSE

Weet je wat de metamorfose is ? Een vliegt legt honderden eieren op het vlees. Deze eieren zijn langwerpig als worstjes en nauwelijks zichtbaar voor het blote oog, (1,5 mm lang). Uit het ei wordt de larve geboren, en die bereikt na vijf dagen haar definitieve lengte (15 mm). Dan pas begint de metamorfose. De larven van talrijke insecten weven een cocon om zich heen (dat doet b.v. ook de zijdeworm). Bij de tweevleugelingen, zoals onze vlieg, wordt de huid van de larve hard, en sterft af, terwijl van binnen de cellen van de larve zich van deze huid afscheiden en verder evolueren. Wanneer de larve in de verharde huid steekt, noemt men ze pop. Mijn eerste film ging tot aan het verpoppen. Op zekere dag kroop er een vlieg uit de pop en toen dacht ik : Als ik de metamorfose van een vlieg eens kon radiograferen, dat ware prachtig ! Maar de X-stralen zijn zeer schadelijk voor levende wezens, en de vliegen die ik radiografeerde zou dus geen lang leven beschoren zijn. Ik moest daar absoluut een mouw aan passen.

BIJ DE FOTO'S :

1. — Dr Thévenard in zijn laboratorium voor de uiterst nauwkeurige toestellen welke hem toelieten in de ruimte en sterk vergroot te filmen.

2. — De larve zit onder de grond en verandert in een pop. Je ziet er hier een sterk vergroot deel van.

3. — De larve ademt langs dit mooie kroontje op haar kop en langs openingen aan haar onderlijf gelegen.

4. — Een uur nadat zij uit de pop komt heeft de vlieg haar definitieve lengte. Ze plooit de vleugels open en gaat de wereld verkennen.

5. — De radiografie van een vlieg die met haar slurf suiker snoept. De zwarte lijn is de weg welke de suiker in haar lichaam volgt.

VONTUREN BLAUWE VLIEG

DE RADIOCINEMATOGRAFIE WERD UITGEVONDEN VOOR EEN VLIEG

Om niet meer met licht, doch met X-stralen te fotograferen vervaardigde ik een speciaal toestel. Ik combineerde een zender van X-stralen met een gewone kamera voor een 35 mm film. De kamera wijzigde ik echter nogal sterk. Mijn eerste onpnamen van directe radio-cinematografie waren zeer bevredigend.

— Ik veronderstel dat u in de wolken was?

— Ja, inderdaad. Na het Wetenschappelijk Instituut interesseerde men zich in Duitsland erg voor mijn uitvinding. Ik besloot mijn film helemaal opnieuw te beginnen en het leven van een vlieg te laten vertellen door de vlieg zelf, zonder dat de mens (zijn handen of zijn instrumenten) er zich in mengt. Aldus werd mijn film minder pedant en veel levendiger.

Bescheiden als hij is, zegt Dr Thévenard niet hoe mooi zijn film is. Je moet zien hoe de larve in een mierennest geraakt, en er door de mieren met brio weer uitgeschopt wordt. Je moet meebeleven hoe de vlieg uit haar pop komt als een kuikentje uit zijn schelp. Ze is gek van vreugde, speelt met de pop en spartelt met haar poten in de lucht, om je een bult te lachen. Je ziet de metamorfose van de larve die twaalf dagen duurt. De larve zit onder de grond, haar huid wordt hard en onder die huid verschijnt een kleine luchtbel, die eerst naar het hoofd dringt, dan naar achter gaat, en zo de larve van de harde huid los maakt. Heel langzaam verandert de larve in vlieg. Eerst is het een broos doorschijnend, en vormeloos ding. Dan evolueert ze naar haar definitieve gedaante. De vlieg heeft tussen de ogen een zakje dat uitzet en inkrimpt en dat haar toelaat vooruit te komen. De pop breekt ten slotte aan de uiteinden. Als de vlieg een uur in de vrije lucht is, heeft ze haar maximum lengte bereikt. Groeien doet ze nu niet meer. Ze ontplooit haar vleugels en zoemt door de lucht. Ze heeft slechts zes weken te leven. Ze legt honderden eieren op het vlees, ze sterft, en de eieren... Maar ik houd op, je kent nu het liedje!

GESCHIEDENIS VAN DE *banaan*

FYFFES

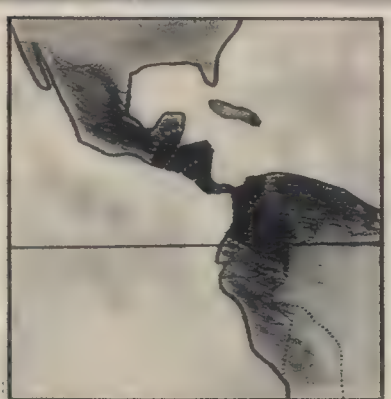

Het is in verscheidene landen van Centraal Amerika dat de banaanbomen gekweekt worden, die de heerlijke Fyffes bananen voortbrengen.

De banaanboom groeit slechts in landen met een warm en vochtig klimaat. Hij plant zich eeuwig voort door uitbotten aan de hartwortel.

In geval van een nieuwe aanplanting, steekt men een ondergrondse bol of wortelstok in de grond, van waaruit de bladeren zullen ontspruiten.

* En doe er Uw moeder aan denken als ze Fyffes koopt : ER ZIJN GEEN ECHTE FYFFES ZONDER BLAUW ETIKET.

Wordt vervolgd.

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

DOOR HERGÉ

KORTE INHOUD

TERWIJL Kuifje en kapitein Haddock er ondanks de politiebewaking in slagen hun hotel te verlaten, vinden wij de generale staf van Bordurië verzameld voor een scherm. De staf ziet toe hoe een hele stad in de tijd van enkele seconden totaal vernield wordt...

Fantastisch !

Prachtig !

Reuze !

Wees kalm, heren, wees kalm en geduldig! De grote stad, die onder onze ogen tot een puinhoop werd herschapen was slechts, in afwachting dat wij beter hebben natuurlijk,...

...een maquette van glas en porselein. Wij hadden echter de indruk de werkelijkheid te zien, nietwaar? De waarachtigheid van het beeld werd nog versterkt door de dikke rook verkregen bij middel van walmpotten...

Ik kan de teleurstelling van uw gelaat aflezen, heren. Het spijt u erg dat u niet de waarachtige vernieling van een waarachtige stad hebt bijgewoond! Heb vertrouwen, heren!

Deze miniatuurstad werd van op afstand vernield door dit toestel, dat supersonische golven uitzendt. Tot nog toe vernielt het alléén glas en porselein, maar...

...binnenkort zullen wij in staat zijn er van op grote afstand, niet alleen glas en porselein mee te vernielen, doch stenen, beton en staal. De plannen van dit fantastisch wapen bestaan. Dit is alles wat ik u voor het ogenblik kan mededelen ... Weldra slaat het uur...

...dat de vijanden van ons volk zullen beven voor de alles vernielende macht van onze wapens. Ja...

Kolonel, men vraagt u aan de telefoon...

Hallo! Hier kolonel Szponsz... Ha, ben jij het Laszlo... Wat zeg je?... Ze zijn verdwenen?... Bij de snorren van Pledszy-Gladz! Onmogelijk!...

Men raakte hun spoor kwijt in de omgeving van de opera?... Ha, en de weg werd afgesneden?... Goed. Zodra ik hier gedaan heb kom ik naar de opera om mij rekenschap te geven van de maatregelen, die getroffen werden. Ik kan dan tevens naar de grote zangeres Castafiore luisteren...

Een uur later in het opera van Szohôd...

Kapitein! Kapitein! Ontwaakt dan toch eindelijk!... Het is pauze, kapitein!

Zie-je, hier zijn wij veilig! Wie zou ons in de opera komen zoeken?

Ja, kapitein, maar het is tussen de massa dat men ongemerkt door de stad kan lopen...

(Wordt voortgezet.)

DE ONVERWACHTE REDDING

EEN goed ruiter ben ik nooit geweest, en het idee dertig dagen op de rug van een muilezel te moeten rijden, om uiteindelijk te Niopolo op een langzame en vuile cargo te kunnen inschepen, lachte mij niet toe. Het risiko dat er aan deze reis verbonden was schrikte mij helemaal niet af. Ik was vast besloten langs de Araguaya af te dalen tot Natchez vanwaar men mij in enkele uren rijden naar een vliegtuig van de nationale lijn kon brengen.

DE inwoners van de streek hadden mij verwittigd : « Stort je niet in dat avontuur. Behalve enkele missionarissen, is nog geen enkele Blanke zo gek geweest zich in die gewesten te wagen. Je zal kennis maken met de primitiefste Roodhuiden ter wereld, en vergeet vooral niet dat de giftige pijlen van de Chavantes zelden naast hun doel vliegen ! »

Ik wist dat alles wel, maar wanneer ik eens een beslissing heb genomen, weiger ik steeds er nog op terug te komen. Ik luisterde dus naar geen wijze raad meer en trof alle schikkingen. Eerst moest ik een batelao(1) vinden, welke mijn reisgoed kon transporteren. Daarna vier sterke en eerlijke roeiers, die de sloep naar veilige haven konden loodsen.

Ik had het tijdstip niet slechter kunnen uitkiezen. In het dorp vierde men het feest van de H. Geest. Met een kroon van brandende kaarsen op het hoofd gaan Brazilianen en halfbloeden dan processiegewijs en achterwaarts negenmaal rond de kerk. Zij vieren het feest op zeer luidruchtige wijze en bij iedere stap knallen er foguetes (2) onder je voeten los. Geen mens die aan iets anders dan aan feestvieren denkt, en niemand was bereid de roes te onderbreken om mij te helpen. Tegen een zeer hoge prijs vond ik eindelijk een oude sloep, die mij niet waterdicht leek, doch de poetische naam « Karieti » droeg, wat « Kleine Ster » betekent. De verkoper ontdekte bovendien vier sterke kerels, die mij voor honderd milreis wilden vergezellen.

De volgende dag scheepte ik met mijn vier helpers in. Wij konden profiteren van de krachtige stroming van de Araguaya, en mijn vier roeiers hadden niets anders te doen dan de sloep in het midden van de rivier te houden. Ik had nu de tijd ze eens van het hoofd tot de voeten op te nemen, en ik moet zeggen dat ze mij geen vertrouwen inboezemden. Indien men hun verhalen mocht geloven, waren zij helden en had ik met hen absoluut geen moeilijkheden te vrezen. Alles zou zo glad verlopen, dat ik mij eigenlijk reeds aan het doel kon wanen... Ik betrapte er hen nu en dan op in mijn reisgoed te snuisteren. Ze namen van mijn tabak en dronken van mijn whisky, alsof ze het verschil tussen « mijn » en het « dijn » absoluut niet kenden. Ik voelde dat mijn schamel bezit hun afgunst opwekte.

Vier dagen voeren wij zonder incidenten stroomafwaarts. De morgen van de vijfde dag ontwaakte ik op het kleine strand, waar wij de nacht hadden doorgebracht, en stelde tot mijn grote ontzetting vast dat ik helemaal alleen was. Mijn vier roeiers waren verdwenen, en met hen ook mijn sloep, mijn reisgoed en mijn proviand...

★

Ik was ten minste acht dagen gaans van het dichtst bijzijnde geciviliseerde plekje verwijderd. Men had mij achtergelaten in de wildernis, en er was weinig hoop er ooit weer uit te geraken.

Mijn have en goed bestond uit het weinige dat in de zakken van mijn jas was blijven steken, en gelukkig had ik ook nog mijn Winchester. Ik lei m'n wapen steeds dicht tegen mij, als ik ging slapen en mijn vier kornuiten hadden het blijkbaar niet gewaagd het mee te nemen.

Het tragische van heel de geschiedenis was, dat ik mij op het grondgebied van een zeer primitieve en wrede volksstam bevond. Ik ben werkelijk geen bangerik, maar ik beken dat mijn hart op dit ogenblik nog maar een boontje groot was en een koude rilling langs mijn rug liep. Het kraken van een droge tak deed mij plotseling uit mijn sombere overpeinzingen opschrikken. In het tropisch woud immers betekent het minste gerucht gevaar. Instinktief schouderde ik mijn karabijn. Op veertig passen van mij stond een jonge Indiaan, die rustig zijn boog spande en in mijn richting mikte...

Ik lei aan en schoot. Mijn kogel spleet de boog van de Indiaan in twee, en terwijl ik zijn reakties benieuwd afwachtte, mikte ik opnieuw. De Roodhuid barste uit in een schaterlach, en kwam op mij toegelopen. Wellicht verklaarde hij het gebeuren als een wonder.

De Indiaan waarmee ik te doen had, was gelukkig geen Kayapos en ook geen Chavantes, maar wel een Karajas, die algemeen bekend waren om hun minder ruwe zeden. Ik wist dat hij een lid van de Karajasstam was, omdat hij op de wangen twee kleine, onuitwisbare cirkels droeg, die de vaders met de kop van hun pijp op het gelaat van alle jongens van de stam branden, wanneer ze een jaar of tien zijn.

— Agrado, zei de jonge Roodhuid, en lei de stukken van zijn boog voor mijn voeten.

Dat is de grootste eer, welke een Indiaan je kan bewijzen. Het betekent dat de man je ongewapend tegemoet komt, je vertrouwt en je zijn vriendschap aanbiedt. Ik was natuurlijk erg tevreden met dit resultaat en hing hem de kralen halssnoer

(1) Een type van Braziliaanse sloep.

(2) Voetzoekers die in Latijns Amerika bij geen enkele publieke manifestatie ontbreken.

AGRADO, ZEI DE JONGE ROODHUID, EN LEI DE STUKKEN VAN ZIJN BOOG VOOR MIJN VOETEN NEER. DAT IS DE GROOTSTE EER DIE EEN INDIAAN JE KAN BEWIJZEN

om, welke ik gelukkig in mijn broekzak had gevonden. Ik wou hem door gebaren aan het verstand brengen, wat mij overkomen was. Ik wees stroomafwaarts en stak mijn tien vingers in de lucht, en wou hem aldus vragen mij naar een punt, dat tien dagen stroomafwaarts gelegen was, te brengen. Hij staarde mij aan en gaf niet de indruk iets te snappen van mijn gebarentaal. Plotseling keerde hij zich om en verdween.

— Hoe jammer, zuchtte ik. Misschien gaat hij een ander wapen halen, of het stamhoofd...

Ik verborg mij achter een boom, keek scherp in alle richtingen en hield mijn karabijn schietensgereed. Er waren nauwelijks vijf minuten verlopen, of ik zag hem op de stroom. Hij had zijn uba meegebracht, dat is een lange snelle prauw, welke de Indianen van Brazilië uit een lichte houtsoort snijden.

Hij deed mij teken in te stappen. Het was mijn enige kans op redding en nochtans had ik een beetje schrik...

Een uba zinkt niet, maar kantelt heel makkelijk. Je moet zo lenig en zo soepel zijn als deze primitieve mensen om je op je gemak te voelen in die lange prauw, die nauwelijks veertig centimeter breed is. Ik was er mij bovendien ook bewust van, dat ik mij met haar en huid, met hebben en houden in handen gaf van deze Indiaan, wiens taal ik niet begreep en wiens geheime inzichten ik niet kende. Zou hij mij niet naar zijn stam toebrengen om mij gevangen te nemen, om zich meester te kunnen maken van de stok, die vuur spuwde, en hij met zulke eerbiedige bewondering bekeek ? Ik was vast besloten hem geen ogenblik uit het oog te verliezen...

's Avonds trokken wij de prauw op de oever en sliepen aan de rand van een bos. De jonge Indiaan strekte zich op enkele meter van mij uit, en scheen te slapen. Ik wou de ogen niet sluiten, en vocht als een bezetene tegen de slaap. De vlucht van mijn vier roeiers was voor mij een harde les geweest en ik was vast besloten mij geen tweede keer te laten beetnemen. De duisternis en de geheimzinnige geluiden die uit het woud kwamen versterkten die angstige voorgevoelens nog. Overmand door de vochtige hitte en de vermoeidheid viel ik ten slotte toch in slaap...

Ik schrok op door een nerveuse hand, die mijn keel greep. Met een krachtige stoot van mijn schouder gooide ik de aanrander achterover. In een oogwenk was ik overeind en had ik mijn wapen gegrepen. De Karaja zat op de grond en lachte al zijn tanden bloot. Mijn reaktie scheen hem helemaal niet te verrassen. Hij opende zijn hand. Op zijn bruine handpalm zag ik een vreselijke mygale, de grote behaarde spin, wier beet zoniet dodelijk dan toch altijd zeer pijnlijk is. De spin was dood... Ik stond daar met beschaamde kaken. Ik had hem brutaal achteruit geslingerd, daar ik meende dat hij mij doden wou. De jongen had mij integendeel het leven gered. Ik wou hem al de tabak aanbieden, die nog in mijn vestzak zat, maar... mijn zakken waren leeg. Al de Indianen zijn namelijk verzot op tabak. Ook mijn jonge vriend, en aan dit verlangen had hij blijkbaar niet kunnen weerstaan, want ik merkte dat mijn sigaretten nu in het kleine zakje zaten dat aan zijn gordel bengelde. Ik had niet de moed hem daar een verwijt van te maken. Ik had immers alle reden om hem uit de grond van mijn hart te danken...

★

TIEN dagen later zette de jonge Roodhuid mij gaaf en behouden af op vijfhonderd meter van de eerste hacienda van Natchez. Hijzelf kwam niet eens aan land. Hij voer onmiddellijk terug in de richting van het dichte en geheimzinnige woud, waar hij thuis hoorde. Hij was reeds ver toen hij nog eens de hand opstak om mij vaarwel te wuiven.

Sedertdien heb ik nog vele andere avonturen beleefd, maar heel dikwijls denk ik terug aan de jonge, dappere Indiaan, die mij zo'n mooie les in naastenliefde had gegeven.

In je hoekje...
en overal
waar je gaan zult...

zal het draagbaar PHILIPS toestel de ideale gezel zijn van je werk- en ontspanningsuren, want het funktioneert op droge elementen en op het net, zowel binnen- als buitenshuis.

En wat 'n besparing ! de draagbare PHILIPS ontvangtoestellen verbruiken op het net ongeveer driemaal minder stroom dan een gewoon tafelontvangtoestel.

Vraag aan je ouders om er eens samen te gaan naar luisteren bij de PHILIPS verdeler. U zult allen verbluft staan ! En wat een mooi geschenk voor de komende feestdagen !

PHILIPS

LX 452 AB – AM/FM
Droge elementen - netstroom - 5 drukknoppen 7 buizen - Inrichting voor het opladen van droge elementen - 3 golflengtegebieden (w. o. de frequentie modulatie)
Prijs : 4.450 fr
Zonder droge elementen

LX 444 AB
Droge elementen - netstroom - 5 buizen - Inrichting voor het opladen van droge elementen-3 golflengtegebieden - Leverbaar in 4 kleuren.
Prijs : 2.950 fr
Zonder droge elementen

LX 548 AB
5 golflengtegebieden
Prijs - 4.950 fr
Zonder droge elementen

PHILIPS

OOK VOOR UW RADIO: VERTROUW OP PHILIPS

Om je
KUIFJE's BONS
te ruilen.
Om je in te schrijven in
DE KUIFJE's CLUB
Om BOEKEN, ALBUMS,
SPELEN, enz... te kopen

KOM JE NAAR DE

KUIFJE'S WINKEL
LOMBARDSTRAAT. 24. BRUSSEL
op twee stappen van de Beurs.

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan zoekt Godfried van Hogenbempt in Polen, dat bezet werd door de Tartaren. Voor de zoveelste maal ontsnapt hij aan de geheimzinnige vijand, die hem volgt, doch wordt aangevallen door een kudde wolven.

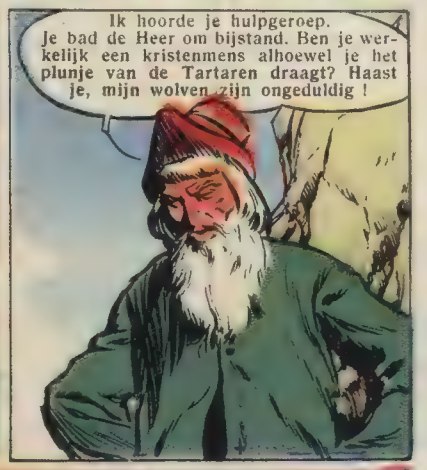

Wordt vervolgd

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De vier woestijnratten vestigden zich in Wood-City, met het inzicht er een bank te overvallen. Chick Bill kruiste reeds verscheidene keren hun pad...

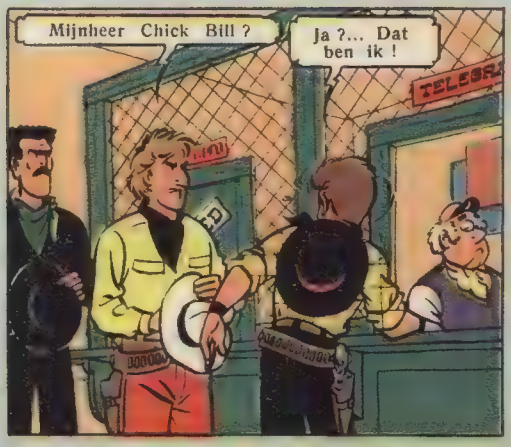

Niets is beter dan een mooi cowboyverhaal. Denk er dus aan de drie albums van Tibet te kopen : « De Kat zit in de Zak », « Chick Bill tegen de Onzichtbare » en « Doorbraak naar het Westen ».

(Wordt voortgezet.)

DE LAATSTE PATROUILLE

Roman van Yves DUVAL — Geïllustreerd door REF

HET AVONTUUR VAN OKAPI

KORTE INHOUD — De « Gemzen » ontmoetten vier Blanken die zich laten doorgaan voor de leden van de Blythe-expeditie. Het toeval brengt de waarheid aan het licht. 's Nachts nemen de valse geleerden de vlucht...

DE bewoners van de hut waren weg doch in het midden, bij de boomstam die diende om het dak van vlechtwerk te schragen, lag Okapi. Hij was stevig gekneveld, had een prop in de mond, was geblinddoekt en z'n handen had men achter zijn rug en rond de boomstam vastgebonden. De koorden werden heel vlug doorgesneden met een pennemes en de « Gemzen », die nog niet van hun verwondering bekomen waren, vroegen bezorgd : « Je bent toch niet gekwetst ? »

— Neen, gelukkig maar ! Die bandieten hebben me lelijk in de luren gelegd. Ondanks het feit dat ik zeer goed oplette, konden ze me in de rug overvallen. Echte Sioux ! Ik verzeker jullie dat ze hun stiel kennen !

IK werd gekneveld en geblinddoekt, doch niettemin werd ik gewaar dat die vier spitsbroeders er stil van onder muisden. Dat moet zo wat een uur geleden zijn. Wist ik nu maar in welke richting ze gegaan zijn !

— Het voornaamste is dat je niet gewond bent. Kom jongens, we hebben geen ogenblik meer te verliezen, riep Guido. We moeten onze tent opplooien en hen achtervolgen. Zij hebben de vijandelijkheden ingezet, dus moeten we hen van antwoord dienen.

— En waar zal je ze vinden ? zuchtte Henk. Je kan even goed een naald in een hooimijt zoeken!

— Maar neen ! Het spoor van vier man, die zich een weg moeten banen door de rimboe, moet toch makkelijk te vinden zijn ! Ze hebben natuurlijk niet dezelfde weg genomen als deze waarlangs ze naar hier gekomen zijn, want dan zouden ze opnieuw op de Blythe-expeditie lopen. Ze zijn beslist een andere richting ingeslagen en het volstaat deze te vinden en te volgen.

Jim en de «Gemzen » begonnen hun speurtocht. Ieder had zijn sector en deed z'n best een spoor te vinden. Het waren net politiehonden, zoals ze daar op handen en voeten over de grond kropen in de hoop een voetspoor te vinden, het struikgewas en de lianen zorgvuldig en van dichtbij bekeken.

Een Pygmee, die in een boom zat, riep plotseling met een schril stemmetje :

— Gagalé oun fika him...

— Hij zegt dat de Blanken in die richting vertrokken zijn, vertaalde Jim.

— Inderdaad, zei Puma. Kijk maar, die takken zijn nog maar pas afgehakt. Die Pygmee spreekt de waarheid. Vrienden, we volgen dit spoor.

Eens te meer trok de dappere patrouille het woud in met pak en zak en met de draagberrie waarop Harry rustte. Nu en dan stopte de verkenner, die vooraan stapte, om het spoor dat verloren liep tussen hoog gras en struiken, weer te vinden. Het stappen viel hen tamelijk makkelijk daar de weg voor hen reeds gebaand was.

— Denk je dat je ze ooit zult inhalen, Puma, vroeg 't Ketje.

— Dat spreekt vanzelf ! Zij moeten iedere meter weg vrij maken en zullen hun voorsprong op ons stilaan verliezen, want wij hoeven toch maar in hun voetsporen te volgen !

's Middags aten ze terwijl ze hun weg voortzetten. Guido wou geen minuut tijd verliezen.

— Moed, vrienden ! Ik vraag van jullie een inspanning die boven jullie krachten gaat, maar we moeten vooruit komen zolang het nog klaar is en we het spoor kunnen zien. Zodra de avond valt rusten we.

De jongsten, diep gebukt onder het gewicht dat ze sleepten, konden haast niet meer voort doch ze kloegen niet. In de namiddag kwamen ze uit het woud in de savanne en werd het lopen minder vermoeiend. Ze hadden slechts de smalle gang te volgen welke de vier Blanken in het hoge kangoeroegras hadden nagelaten.

Plotseling viel de avond en waren ze verplicht hun kamp op te slaan.

— Ik hoop maar dat we op de goede weg zijn, zei 't Ketje. Het ware toch al te dom ons een volle dagmars van de bronnen te verwijderen en bovendien die vier schelmen niet eens te vinden !

— Maak je geen zorgen, riep Steenmarter, ik heb goed opgelet. Geen enkel dier en geen enkele inboorling baande dit spoor met behulp van een bijl. De inboorlingen hebben geen ijzeren wapens en bovendien heb ik sporen van genagelde schoenzolen opgemerkt en een sigarettenstompje !

— Bravo, jongen ! Jij hebt je badge van verkenner werkelijk niet gestolen

Het kleine kamp werd opgeslagen tegen een eucalyptusboom, een eenzame reus die heel de omgeving domineerde. Een zachte wind bracht, na de gloeiende hitte van de dag, een aangename koelte.

— Renaat klopt de eerste wachtbeurt, besliste Guido. Iedereen doet z'n best vlug in te slapen want morgen moeten we er voor dag en dauw weer uit. We mogen ons niet al te ver van de bronnen van de Fitzroy verwijderen, dit betekent dat we de vier spitsboeven morgen moeten vangen !

Bij deze woorden weerklonk er vlak achter de jongens een schaterlach. Jan en Guido hadde reeds een karabijn gegrepen en de kleine koala was hals over kop in de armen van z'n jonge meester gevlucht.

— Geen twijfel mogelijk, fluisterde Henk, we hebben ons laten verrassen.

Dezelfde ironische en triomfantelijke schaterlach schalde opnieuw over de vlakte. Jim Woorsther was heel behoedzaam tot aan de voet van de eucalyptus geslopen en... hield z'n buik vast van het lachen. De jongens keken hem met grote ogen aan en begrepen er niets van.

— De Kookaburra ! riep Jim lachend en wees met de arm naar een prachtige bontgekleurde vogel Het is de Kookaburra door de Australiers ook « lachende ezelhengst » genoemd. Sommige ontdekkingsreizigers hebben zijn « lachen », dat soms zeer spookachtig en schrikaanjagend klinkt, verge-

leken met het « hels gelach » van de hyena. Waarschijnlijk omdat ze er zo van geschrokken waren. Men noemt de Kookaburra, die bijna uitsluitend van slangen leeft, ook « lachende Hans ». Een veel betere naam, vind ik !

De jongens ademenden verlicht op. De vogel was heel fier op zijn talent want, hij deed het nog eens over. Jim klapte in de handen en « lachende Hans » opende zijn mooie vleugels en scheerde weg.

— Niks mooi brave wandelaars zo te doen schrikken, mopperde Steenmarter.

Een uur later hing er een grootse en diepe rust over de savanne. De jongens sliepen gerust en Henk trok op zijn beurt de wacht op.

— Als ik me nou eens in die boom installeerde, dacht hij. Vandaar uit kan ik heel de omgeving zien en aldus zal mij het droevige lot dat Okapi vorige nacht overkwam, gespaard blijven...

Zo gezegd, zo gedaan. Hij zette zich schrijlings op een tak en speurde het land af.

Toen z'n blikken naar het zuiden dwaalden, schrok hij zodanig dat het geen haar scheelde of hij was naar beneden getuimeld...

— Lieve hemel ! riep hij, ditmaal is het amen en uit met ons... daar is geen ontkomen aan !...

De koorden werden vlug doorgeknipt « Je bent toch niet gekwetst, Okapi ? » vroegen de jongens.

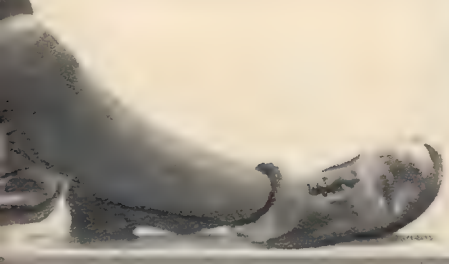

VOLGENDE WEEK :

DE SAVANNE BRANDT !

« Wat ben ik blij dat je m'n pad teruggevonden hebt ! »

DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST

HET museum aan huis, dank zij de beroemde KUIFJE'S BONS ! Vraag aan je ouders, je vrienden en al je kennissen je te helpen om in korte tijd heel veel punten te sparen.

Volgende reeksen kunstreproducties in kleuren zijn verkrijgbaar. In ruil voor 200 punten, krijg je een omslag met 5 prachtige schilderijen, formaat 21 x 27 cm. :

DE PRIMITIEVEN — 1e reeks.

VANDER GOES : De Heilige Anna, de Heilige Maagd en het Kind met de schenker, een Franciscaan.
MEMLINCK : De aanbidding der Wijzen.
VAN EYCK : De Heilige Maagd met kanunnik Vander Pael.
G. DAVID : Maria met de paplepel.
BREUGHEL : De Volkstelling van Betlehem.

DE XVIIe EEUW — 1e reeks.

RUBENS : De aanbidding der Wijzen.
RUBENS : De Maagd met de vergeet-mij-nietjes.
VAN DIJCK : Mansportret.
TENIERS : De Kaartspelers.
JORDAENS : De Heilige Ivo, patroon der Advokaten.

DE XVIIe EEUW — 2e reeks.

VAN RUYSDAEL : De Veerboot.
VAN OSTADE : De Rust van de Wever.
REMBRANDT : Mansportret.
NICOLAAS MAES : De Mijmerende Vrouw.
FRANS HALS : Portret van W. van Heythuysen.

DE XVIIIe EEUW — 1e reeks

FRAGONARD : Muziekles.
NATTIER : Mademoiselle de Lambesc.
BOILLY : De aankomst van de postkoets.
DE LARGILLIERE : Mansportret.
BOUCHER : Het ontbijt.

DE XIXe EEUW — 1e reeks.

TSCHAGGENY : De Postkoets van de Ardennen.
E. WOUTERS : Albert en zijn Hond.
F. DE BRAECKELEER : De Graaf van Halfvasten.
LAERMANS : De Rust op de Heuvel.
EVENEPOEL : Henriette met de grote hoed.

DE XIXe EEUW — 2e reeks.

COROT : Het meisje met de mandoline.
J.-L. DAVID : De Fluitspeler van Vienne.
MEISONNIER : 1814.
MILLET : De Arenleesters.
FANTIN LATOUR : Tekenles.

DE XIXe EEUW — 3e reeks.

V. VAN GOGH : De Kerk van Auvers.
CLAUDE MONET : Hollands Tulpenveld.
P. CEZANNE : Dahlia's in een Delftse Vaas.
E. MANET : De Fluitspeler.
RENOIR : Het Meisje op den buiten.

OPLOSSING VAN PRIJSVRAAG N° 3 VAN DE KUIFJE'S BON :

VIER personen waren onder de koopwaar geborgen. De winkelier, de dief, een politieagent en een klante.

De 20 eerste en juiste antwoorden werden ons gezonden door :

M. LAROCHE, Neufchâteau; E. MONBALLIU, Gent; M. DE LEENHEER, FBA; M.-C. GUILLAUME, Brussel; ALLARD, Ukkel; J. TEGHEM, Vorst; B. DE RYCKEL, Brussel; A. MERTENS, Anderlecht; P. CLUDTS, Wezembeek-Oppem; L. ROUCHET, Etterbeek; B. LINARD de GUERTECHIN, St-Pieters-Woluwe; H. MATHIEU, St-Gillis; C. du ROY Brussel; M. CRENEZ, Elsene; R. BORENSTEJN, Brussel; C. VAN DE WULLE, Brussel; M. DUQUE, St-Pieters-Woluwe; J. DEGROOTE, Oudergem; J. LOOMANS, St-Agatha-Berchem; E. TAELEMANS, Schaarbeek.

Ze kregen twee magnifieke reeksen van de KUIFJE'S CHROMO'S uit de collectie ZIEN en WETEN.

JE VINDT DE KUIFJE'S BONS OP VOLGENDE PRODUCTEN :

VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT
SKI & FRANCO-SUISSE • PILSBERG
MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS
HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP

WEET GE DAT ONZE ABONNEES iedere week 2 KUIFJE's PUNTEN op het bandje van hun weekblad vinden ?

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE — DIENST T.,
Lombardstraat, 24, Brussel.

GELIEVE VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

MENSEN TUSSEN SNEEUW EN IJS

IN het Hoge Noorden, in Baffinsland en in Groenland leven de Eskimo's. Ze zijn klein en soepel, en voeren een harde strijd om hun bestaan. Misschien denk je dat ze zwaar en onhandig zijn, maar dat is slechts schijn. Hun kleren uit zeehondenhuiden zijn niet aangesneden gelijk onze jassen, maar ze vormen een omhulsel, waarin ze zich snel kunnen bewegen.

DE snelle reaktie is het eerste wapen van de Eskimo, zijn tweede wapen is de harpoen, waarmee hij jaagt op de zeehond, de walrus, de grote, witte beer, de kariboe, en waarmee hij zelfs vissen kan vangen. De Eskimo hakt een gat in het ijs, en wacht nu urenlang geduldig op een prooi. Zodra hij onder water de schaduw ziet van een vis, werpt hij zijn harpoen en mist heel zelden zijn doel. De jacht op de walrus en de zeehond is moeilijker. Met zijn **kajak** (een lichte kano uit zeehondenvellen) achtervolgt hij dat gevaarlijk wild tussen de ijsblokken. Wanneer een gewond dier de kajak scheurt of doet kantelen, haalt de Eskimo heel dikwijls de dood. Het water is immers zó koud dat er van zwemmen niet veel spraak kan zijn, en de man, die er in stort, is gewoonlijk reddeloos verloren. Voor de jacht op zee zijn de harpoenen voorzien van zwemblazen, die het gewonde dier verplichten terug naar de oppervlakte te komen waar het wordt afgemaakt door een tweede harpoen.

De Eskimo leeft uitsluitend van de jacht en de visvangst. Dit leven en ook de producten van de jacht maken hem bestand tegen de harde winter, wanneer de termometer 45° onder nul wijst. Wanneer de blizzard waait, verschuilen zij zich in hun iglo. Niemand waagt zich dan buiten. Te midden het verlaten landschap ziet men dan hier en daar de **Inukshuks** (zie tekening). Het zijn raadselachtige monumenten, gekomposeerd door eenvoudige steenblokken op een heel speciale wijze op elkaar gestapeld. De betekenis van deze monumenten kent men niet.

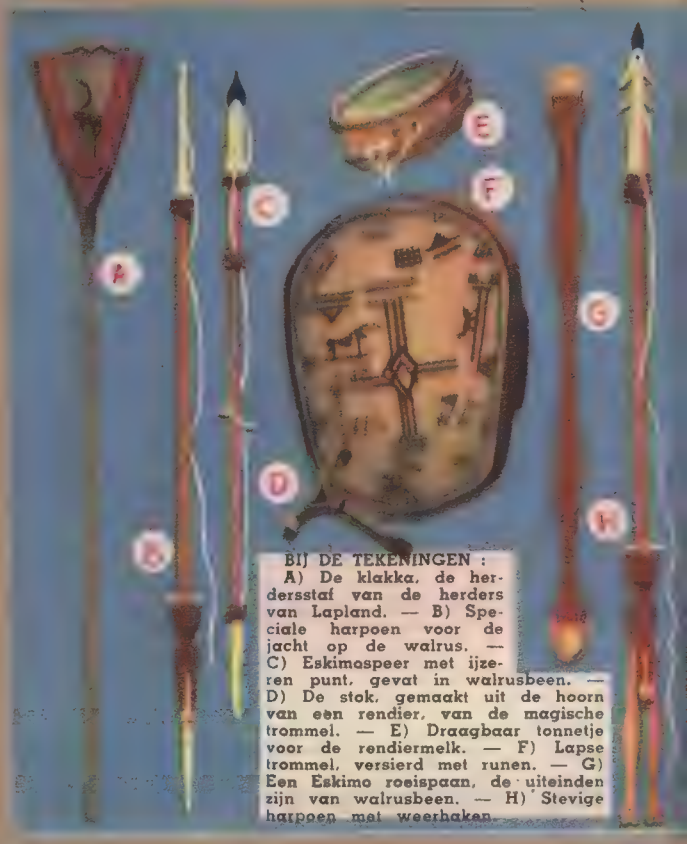

BIJ DE TEKENINGEN : A) De klakka, de herdersstaf van de herders van Lapland. — B) Speciale harpoen voor de jacht op de walrus. — C) Eskimospeer met ijzeren punt, gevat in walrusbeen. — D) De stok, gemaakt uit de hoorn van een rendier, van de magische trommel. — E) Draagbaar tonnetje voor de rendiermelk. — F) Lapse trommel, versierd met runen. — G) Een Eskimo roeispaan, de uiteinden zijn van walrusbeen. — H) Stevige harpoen met weerhaken.

die rich
taalde Jim

ER moeten ongeveer 50.000 Lappen zijn, verspreid in het Noorden van Noorwegen, Zweden, Finland en een deel van Rusland. Ze zijn eveneens klein van gestalte (1,60 m). Hun kostuums zijn echter kleuriger dan die van de Eskimo's. Ze dragen een eigenaardig vierpuntig hoofddeksel, dat zij in de winter opvullen met hooi, om aldus hun hoofd beter te beschermen tegen de koude. In de zomer dienen de punten als zakken. De schoenen van de Lappen zijn gemaakt uit rendierhuiden en met hun omgekrulde punt gelijken ze op Perzische muiltjes. De ski's, die ze aantrekken voor de jacht, zijn merkwaardig. Onder de ski's is namelijk een ongeschoren rendierhuid bevestigd en wel zodanig, dat het haar er van **in** de marsjrichting staat, en de ski's dus makkelijk glijden. Indien de skier nu plotseling voor een hindernis komt, duwt

hij de hiel in de sneeuw. Het haar dat nu **tegen** de marsjrichting staat, remt. De Lappen zijn nomaden en de hutten, waarin ze wonen, gelijken sterk op die van de Roodhuiden. Op de top van de tent is er een opening waarlangs de rook, van het vuur, dat in het midden van de hut tussen enkele stenen wordt aangelegd, kan ontsnappen. Net als de Eskimo's jagen en vissen de Lappen. Zij hebben echter ook nog hun rendierkudde geschat op ongeveer een half miljoen stuks vee. Het rendier speelt een zeer belangrijke rol in het leven van ieder Lap. Het rendier geeft niet alleen zijn melk, zijn vlees, maar ook zijn huid die dient om kleren te maken, zijn pezen, waaruit men stevige touwen vlecht. Van zijn horens snijdt men gebruiksvoorwerpen. Bovendien wordt het rendier gebruikt als trek- en lastdier. Het trekt zowel de tent als de kisten met huisraad en levensmiddelen of de kinderwagen. De Lappen aarzelen niet de wieg van hun kinderen aan de flanken van het rendier te hangen. Het rendier trekt ook de **akkjas,** de kleine bootvormige slede. De Lappen kunnen zich vlugger aan de bewoonde wereld aanpassen dan de Eskimo's, en vele stammen zwerven niet meer. Zij hebben zich voor goed ergens neergezet om er vee, meestal rendieren, te kweken. Er zijn echter nog nomadenstammen, die de

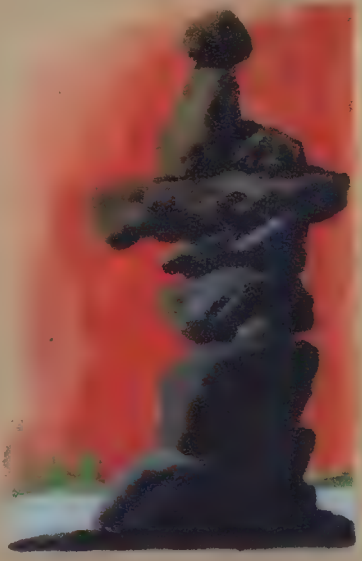

vrijheid boven alles liefhebben, en nu eens op de toendra's wonen langs een van de talrijke en kristalheldere meren, dan weer te midden van de oneindige sneeuw- en ijsvlakten...

He! Makkers!

Waar wacht gij op om, als ik, een Hohner-harmonika te kopen ? 't Is toch veel prettiger samen muziek te maken ! Sinds gisteren leerde ik al twee nieuwe wijsjes. En dat is maar een begin : nog een beetje en dan speel ik al mijn lievelingsstukken, dank zij de practische Hohner-methode ! Mijn Hohner-harmonika is mijn trouwste kameraad geworden. Ook voor u zal het de ideale gezel zijn. De feesten naderen : het ogenblik is daar om uw ouders een Hohner-harmonika te vragen. Er zijn er voor ieders smaak en voor ieders beurs.

Kent gij de befaamde Hohner-akkordeons ?

HOHNER

Neen? Vraagt dan onze geïllustreerde kataloog. Gij vindt daarin het gedroomde instrument... voor beginneling... of voor virtuoos.

Publicontrol

Zendt deze bon aan de Firma Hohner, Timmerhoutkaai 7a, Brussel, die U gratis dokumentatie zal laten geworden.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ASSURBANIPAL RAADPLEEGT ZIJN HOROSCOOP

DE Belgische koning en de koningin van Nederland denken in de eerste plaats aan het welzijn en het geluk van hun volk. Zij zijn grondwettelijke vorsten. Neem je de geschiedenis even ter hand, dan zal je vlug vaststellen dat er een hele reeks koningen alleenheersers waren. Zijn waren niet alleen oppermachtig, zij hadden ook een hele boel grillen die veel geld kostten. De Assyrische koningen dachten meestal slechts aan hun eigen wensen, hun eigen glorie. Een groot heerser en geniaal veldheer was koning Assurbanipal.

1. HET TOILET VAN DE KONING

NINIVE in het jaar 645 vóór Christus. Men legt de laatste hand aan het toilet van de vorst. Hij draagt een zwaar en rijk geborduurd kleed en een kostbaar halssnoer met de goddelijke emblemen, armbanden en een gouden degen. Hij is gekroond met een kostbare en wondermooie tiara. Zijn gelaat werd geverfd, zijn baard en haren gekruld. Assurbanipal steunt op zijn lange scepter en denkt na. « Ik regeer nu twee en twintig jaar, ik ben een groter vorst dan mijn voorgangers. Ik ben de beschermeling van de godin Isjtar, meesteres van het slagveld. »

2. GOEDE EN SLECHTE GEESTEN

ASSURBANIPAL verlaat het paleis, gevolgd door een dienaar welke over zijn hoofd een prachtige baldakijn houdt. De koning bewondert even de poort van zijn paleis, de poort welke hij zelf liet bouwen en waarover hij zeer tevreden is. Zijn oog glijdt strelend over de gevleugelde stieren met een mensenhoofd, gebeiteld in gekleurd ceramiek. Deze stieren zijn het zinnebeeld van de goede geesten, terwijl de monsters met menselijk lichaam en dierenkop de geesten van het kwaad zijn. De koning kijkt heel ernstig. « Geesten van het goede, geesten van het kwaad, wij moeten de enen benutten, zo dacht hij, en de anderen ontwijken. »

3. WAT DENKEN DE GODEN?

ASSURBANIPAL heeft besloten de oorlog te verklaren aan Elam. (De hoofdstad van Elam was Susa.) Hij wenst echter te weten wat de goden daarover denken. Er zijn veel goden: Assur, Anoe, Sjamasj de zon, en Sin de maan, Mardoek-Jupiter, Isjtar-Venus. De koning ging eerst naar de tempel van Gilgamesj, de Assyrische Herkules die een leeuw in zijn armen verstikt.

4. STAAT HET IN DE STERREN?

DE Assyriers staan in de geschiedenis bekend als zeer bekwame sterrekundigen. Zij ontdekten immers de bewegingen van maan en sterren. Hun berekeningen zijn nauwkeurig. Zij verdeelden de dag in 24 uren, een uur in 60 minuten, de minuten in 60 sekonden. Zij konden heel nauwkeurig zons- en maansverduisteringen voorspellen. Was hun drang naar kennis dan zo groot? Misschien, maar hun schrik was wellicht nog groter. Immers in de stand van de sterren zagen zij gunstige of ongunstige voortekens. Men ondernam niets zonder eerst de sterrekundigen te raadplegen. Assurbanipal zit op zijn troon. Hij heeft zijn bevelen gegeven en de sterrenwichelaars staan voor hem.

5. IDDINA HEEFT GESPROKEN

ZIJ staan allen rond Iddina geschaard, de oudste en de geleerdste van allemaal. Deze heeft een dokument in handen en zegt: « O, koning, aan wie god Nebo aandachtige oren en scherpe ogen heeft gegeven, deze maand van Tammoez is voordelig voor belegeringen. De eerste van deze maand heeft de maan hetzelfde aspect als de 27e: een slecht voorteken voor Elam. » De koning nam Iddina aandachtig op.

DE 3 MUSKETIERS

Richelieu tracht de ondergang van de koningin te bewerken. Hij weet dat deze laatste een onderhoud had met de hertog van Buckingham. Om [illegible] te verijdelen zal hij uitvinden

BONACIEUX WORDT DE VRIEND VAN DE KARDINAAL

(49) WIJ lieten Bonacieux aan zijn lot over, op het ogenblik dat hij de hulp afsmeekte van d'Artagnan om zijn nichtje terug te vinden. Hij werd nadien op bevel van de kardinaal aangehouden. Moed was nu precies niet een eigenschap die Bonacieux in hoge mate bezat, en in de cel waarin hij gevangen was gezet, zweette hij water en bloed van schrik. Toen men hem kwam halen om per koets naar de kardinaal te worden gebracht, geloofde hij dat zijn laatste uur geslagen was. De paniek maakte zich van hem meester, toen men hem langs de plaats reed, waar de misdadigers een kopje kleiner werden gemaakt. Hij hoorde rumoer. De koets stopte. Hij viel bewusteloos...

(50) DE koets stopte echter slechts omdat enkele lanterfanters in het midden van de straat stonden. Een paar ogenblikken later reeds zette men de weg voort, en het duurde niet lang of men was aan het doel van de reis. Twee bewakers moesten Bonacieux, die klappertandde, ondersteunen en hem in de wachtkamer van de kardinaal duwen. Daar kwam een officier hem halen en leidde hem naar het kabinet van Richelieu... Toen Bonacieux het hoge personage herkende, boog hij tot op de grond. De kardinaal nam de handelaar op van het hoofd tot de voeten en sprak : « Je wordt beschuldigd van hoogverraad. Je bent betrokken in een komplot tegen de veiligheid van de Staat. »

(51) BONACIEUX was heel laf, maar niet dom. Hij voelde wel dat het er om ging zijn huid te redden. Daarom verklaarde hij, dat hij het gedrag van zijn nichtje ten zeerste afkeurde en hij steeds een trouw aanhanger van de kardinaal was geweest. Hij deed dit zo overtuigend dat Richelieu zich een ogenblik aan deze komedie liet vangen. Hij verwaardigde zich te glimlachen en reikte de handelaar de hand. « Ik zie dat je een braaf man bent, en dat men je ten onrechte heeft verdacht. Neem dus deze zak met honderd goudstukken als schadevergoeding aan. » Bonacieux, even zo gierig als hij laf was, aanvaardde de beurs gretig en dankte wel duizendmaal...

(52) IK hoop, zo zei kardinaal Richelieu, dat je thans tot mijn trouwe vrienden behoort. » Bonacieux zwoer dat hij Zijne Eminentie met hart en ziel was toegedaan. Hij boog tot op de grond, schreed achterwaarts het kabinet uit, en dacht in zijn eigen : « Nu ben ben ik er werkelijk goed van af gekomen. » Richelieu staarde de kleine handelaar nog een ogenblikje na en glimlachte. « Dat is een man die voor mij de dood zou trotseren, zei hij, dank zij het geld dat ik hem gaf zal hij zijn nicht onverpoosd bespieden, en mij nauwkeurig inlichten over haar doen en laten. Nu moet ik een bezoek brengen aan de koning en de laatste akte van de komedie spelen... »

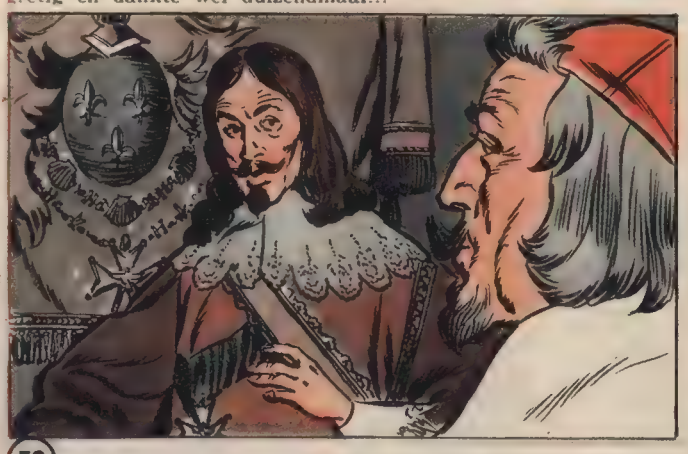

(53) DE volgende dag bleef Richelieu een ogenblik alleen met Lodewijk XIII, naderde de troon en zei op de eerbiedigvertrouwelijke toon, die hem eigen was : « Sire, u weet dat de koningin heel graag danst. Het is al zo lang geleden dat er nog een groot feest aan het hof werd gegeven. Waarom geef Uwe Majesteit niet eens een bal ? Dat ware een zeer goed afleiding voor al diegenen die zich zorgen maken om de dreigende oorlog. De koningin zal er u zeer dankbaar om zijn, en bij de gelegenheid kan zij haar prachtige diamanten gespen dragen, waarop zij zo fier is. » De koning bekeek zijn minister enigszins verrast. De kardinaal had inderdaad niet de gewoonte over frivole onderwerpen te spreken...

(54) HET idee zelf was hem eerder aangenaam en hij aanvaardde. « Goed, zei de koning, stel zelf de datum vast. » Richelieu dankte en antwoordde : « Binnen vier of vijf dagen zal ik de eer hebben Uwe Majesteit een datum voor te stellen. » Een week verliep. Toen ontving de kardinaal een briefje uit Londen : « Ik heb de twee gespen. Binnen drie dagen verlaat ik Londen. Maandag ben ik te Parijs. Getekend : Milady. » Richelieu kon een glimlach van tevredenheid niet onderdrukken. « Nu kan ik de datum voor het bal vaststellen, zei hij. De koningin is verloren ! Ik kan de koning bewijzen dat zij met de Engelsen komplotteert om de oorlog te vermijden. »

(Wordt voortgezet)

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Blake en Mortimer zoeken een even kostbaar als geheimzinnig mineraal. Zij rusten een expeditie uit en exploreren het Duivelshol. Olrik heeft echter de kans gezien zich bij de expeditie te voegen...

Olrik trekt plotseling z'n muts af en richt zich hoog op...

Hahaha! Herkennen jullie me, vrienden? Kolonel Olrik, in levende lijve!

Blake en Mortimer staan als aan de grond genageld van verbazing. Ze hadden hun eeuwige vijand daar allerminst verwacht...

OLRIK!

OLRIK!

Jullie laatste uur is geslagen. Jullie hebben geen levensmiddelen en buiten is er een prachtig onweer losgebroken. Jullie zitten hier als ratten in een val! Hahaha!

En die steen van jullie is in beste handen. We zullen er goed gebruik van maken!

Terwijl Olrik daar staat te tempeesten, heeft Blake een grote kei opgeraapt en...

...slingert die met een grote behandigheid en kracht in de richting van Olrik.

Daar, bandiet!

Olrik wordt vlak op het voorhoofd getroffen en wankelt...

HA!

De plotselinge schok en de pijn verplichten hem de zak met het kostbaar mineraal te laten vallen.

Alle duivels! Lang zal jullie triomf niet duren! Ik kom terug om jullie te bewonderen in die rattenval, zodra jullie voor goed buiten gevecht gesteld zijn... Vaarwel!

Zo vlug hij kan, loopt Olrik in tegenovergestelde richting langs de kattenval. Als hij in de grote zaal komt, stelt hij vast dat heel de grot met gevaarlijke solferdampen gevuld is...

Verduiveld! Ik heb te lang gewacht. Gelukkig is er de telefoonleiding die me de weg wijst...

Half verstikt, wankelt hij bij iedere stap. Hij volgt de draad nog steeds maar de weg is bezaaid met hindernissen...

Olrik raakt boven op een rots maar glijdt plotseling uit en valt in een kloof.

!

Wanneer hij z'n val eindelijk kan stoppen, bemerkt hij tot zijn ontzetting dat hij nog slechts een stuk draad in de hand houdt...

Gebroken! Ik ben verloren!...

POM EN TEDDY BELEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

DE ZWARTE TALISMAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

Een kwartiermeester bemerkt Gopal, en herkent hem. Onmiddellijk na deze ontmoeting, geeft hij Teddy een Talisman en maant hem tot voorzichtigheid aan....

Het staat buiten kijf dat je van Pom en Teddy houdt, maar ken je ook de twee andere albums van dezelfde auteur, nl. « Het Geheimzinnig

DE POST

VAN GOGH LEEFT NOG !

DE grote schilder Vincent van Gogh stierf in 1890 en het is eigenlijk pas een tiental jaren na zijn dood, dat de wereld zijn genie ontdekte. Geen tentoonstelling lokt meer kijkers dan een van de werken van Vincent van Gogh. Een Amerikaanse firma draaide een film over het leven van de meester en het is Kirk Douglas die van Gogh incarneert. Kirk Douglas liet z'n baard groeien en gelijkt zo inderdaad zeer sterk op de grote schilder.

EEN FIJN DIPLOMAAT

EEN dame wandelde met haar grote hazewind door de Parijse straten. Op het ogenblik dat ze een winkel wou binnengaan, trok ze zich terug, want op een schildje las zij : « Honden zijn hier niet toegelaten. » De dame keerde zich reeds om, maar de verkoper uit vrees een klante te verliezen, stormde buiten en zei : « Ik vrees dat er hier een misverstand in het spel is, mevrouw. Wij bedoelen hiermee natuurlijk alleen de honden welke niet door hun eigenaar vergezeld worden ! »

NIEUWS IN

● Op 8 November was het juist zestig jaar geleden dat de Duitse geleerde Wilhelm Konrad Röntgen de geheimzinnige stralen ontdekte, die hij X-stralen noemde.

● Röntgen werd in 1845 te Lennep, in Duitsland, geboren als zoon van een koopman. Hij bezocht niet alleen scholen in Duitsland, maar liep ook school te Utrecht en te Zürich. Als natuurkundige werkte hij aan verschillende Duitse universiteiten en kreeg de leiding van het universiteitslaboratorium van Würzburg.

● De ontdekking van Röntgen was zeer belangrijk. Hij kreeg de Nobelprijs en andere onderscheidingen, maar bleef een noest en zeer bescheiden werker. Hij stierf, eenzaam als zoveel grote figuren, in 1923.

DWAALLICHTEN

TWEEHONDERD warenhuizen van de Verenigde Staten brachten lichtgevende kledingsstukken op de markt, die bestemd zijn voor de voetgangers die 's nachts op straat moeten lopen. De « kleren voor voorzichtige voetgangers » worden fosforescent zodra ze belicht worden, dank zij de « flecton »-draden die tussen de katoen- of woldraden geweven werden. In de koplampen van een auto ziet men een voetganger die een donker pak draagt, pas op een afstand van veertig meter. Met flecton-kleren bedraagt de afstand in dezelfde omstandigheden ongeveer driehonderd meter. De late wandelaars zullen er dus gaan uitzien als dwaallichten !

TOERISTEN, OPGELET !

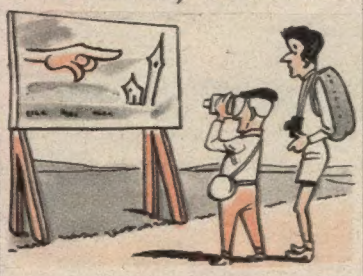

IN sommige streken van de Verenigde Staten hebben de openbare diensten, ten gerieve van de toeristen die graag kiekjes nemen, hier en daar langs de weg grote reklameborden opgesteld. Men kan daarop lezen : « Opgelet : op een mijl rechts een monument dat waard is gekiekt te worden ! »

In plaats van een monument kan het natuurlijk ook een panorama of iets anders zijn. Deze borden zouden bij ons heel zeker geen lang leven kennen, want wanneer onze mensen door hun land trekken, wensen zij de schoonheid zelf te ontdekken en te bewonderen. Het fotograferen op kommando is ook iets dat hen helemaal niet ligt.

HET GEBEURDE IN FRANKRIJK

EEN oude joernalist ging naar de pensioenkas, want hij wou eindelijk rust nemen. « Mijnheer, zo zei de bediende, om uw pensioen te kunnen uitbetalen, moeten wij een dossier samenstellen, en om dit dossier samen te stellen hebben wij het bewijs nodig dat u niet gestorven bent. » Men stuurde de journalist naar een kantoor waar hij zich dit bewijs zou kunnen aanschaffen. Op zijn vraag naar het document, kreeg hij tot antwoord : « Mijnheer, om een bewijs te krijgen dat u niet overleden bent, moet u ons het bewijs geven dat u leeft. »

Wat de joernalist toen heeft geantwoord verzwijgt de geschiedenis heel wijselijk

VOOR DE GOUDVISSEN

TOT voor enkele tijd was er in het groot station van Keulen een kamer voorbehouden aan de keizer en een groot porseleinen wasbekken dat alleen door hem mocht gebruikt worden. De kamer van de keizer werd afgebroken en in het wasbekken zwemmen er thans goudvisjes.

HOEVEEL SCHEPEN ZIJN ER IN DE WERELD ?

OP 30 Juni 1954 telde de wereldvloot 33.210 schepen met een inhoud van 98.045.808 brt. De koopvaardijvloot van de Verenigde Staten bedroeg 27.629.740 brt. op 30 Juni 1954. Voor Nederland vermeldt men 3.443.451 brt. voor 1.686 schepen.

De wereldvloot in 1954 is toegenomen met 4 miljoen brt. Deze toeneming van de tonnage komt voor 25 % op naam van Duitsland, Italië en Japan.

De Ned. koopvaardijvloot kon melding maken van een groei van 70.000 brt. en kan de achtste plaats op de wereldranglijst handhaven.

Met KUIFJE's BONS kun je : 41 reeksen KUIFJE'S CHROMO'S bekomen, 4 reeksen van de SPROOKJES VAN PERRAULT, 5 reeksen van REINAERT DE VOS, 7 reeksen van de MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST.

OOK jij zult de eenvoudige en perfekte werking van de cinemaprojector CINETTE bewonderen. Demonstraties in alle winkels van foto- en cinema-artikelen.

★ Kleef deze bon op een briefkaart en stuur hem naar CINETTE, Gerardstraat, 34a, Brussel.
★ Om gratis een documentatie en een prachtige, geillustreerde filmlijst te ontvangen.

GEDEELDE VREUGD IS DUBBELE VREUGD !
TOON JE SUPER-KUIFJE VAN 32 BLADZIJDEN AAN AL JE VRIENDEN, DIE HET NOG NIET KENNEN !

Tijon

Parker

HET KORT

● Wat zouden de moderne geneesheer en de moderne chirurg doen zonder X- of Röntgenstralen ?

● Britse technici vervaardigden een speelgoedmodel vrachtschip, dat geheel door radio-signalen te besturen is. Het is het eerste door radio bestuurde model dat in massa zal vervaardigd worden.

● Dit nieuw speelgoed-schip is 30,8 cm lang en nauwkeurig tot in de details. Het voert iedere gewenste manœuvre uit en kan zelfs bijdraaien. De werking van de zender is nauwkeurig tot op een afstand van 137 m.

● Het schip heeft een antenne via welke de seinen naar een apparaat onder het dek worden gevoerd, bestaande uit ontvanger, een relais en de motor.

De Denen drinken water om sterk te worden

DE inwoners van het Deense eiland Christiansoe lijden bijna allemaal aan bloedarmoede. Om deze ziekte te bekampen is er niets zo goed als ijzerhoudend water. De dokter van het eiland heeft voorgesteld alle geroeste fietskaders en verroeste nagels in de waterputten te gooien. Dit werd prompt gedaan en thans drinken de Denen dit ijzerhoudend water met emmers. Ze hopen spoedig van hun kwaal verlost te zijn.

BEN JE OPRECHT ?

10 JA : Jonge vriend, ik ben fier dat ik je hand mag drukken. Je bent oprecht, dat spreekt uit al je daden. Vergeet echter niet dat de brutale waarheid soms kwetst en dat het vaak beter is te zwijgen. Je hart zal je in alle omstandigheden het juiste antwoord dikteren. Hoofdzaak is : geen leed te veroorzaken !

7 TOT 9 JA : Jij weet dat het niet « altijd » goed is de waarheid te zeggen. Op al de vragen, behalve op de voorlaatste had je toch met JA moeten antwoorden. Je zal je best doen in het vervolg oprechter te zijn, nietwaar ?

4 TOT 6 JA : Je weet niet altijd goed wat je doen moet. Je aarzelt tussen JA en NEEN. Je moet je best doen in alle omstandigheden een kort en goed besluit te nemen.

VAN 0 TOT 3 JA : Ben je niet beschaamd, kerel ! Je moet beslist beteren, of je verdient dat men je eens duchtig met je oren trekt !

HOOG OF DIEP ?

IN het Oostenrijks dorp Neufelden werd de vergulde haan van de veertig meter hoge kerktoren gestolen. De dief liet geen spoor achter. In een plaatselijk blad kon men dan lezen : « Deze diefstal toont weer eens hoe diep een mens kan zinken... »

DE WERELDBOL IN ZAKFORMAAT

EEN geografisch instituut vervaardigde een wereldbol in zakformaat, die slechts 300 Belgische frank kost. Hij is in kleuren, goed leesbaar en helemaal niet zwaar. Het is ook geen wereldbol, zoals wij hem tot nog toe kennen, doch eenvoudig een kaart op fijn linnen gedrukt, die je eenvoudig moet uitblazen om een bol te bekomen.

TWEE LIEVE POESJES ?

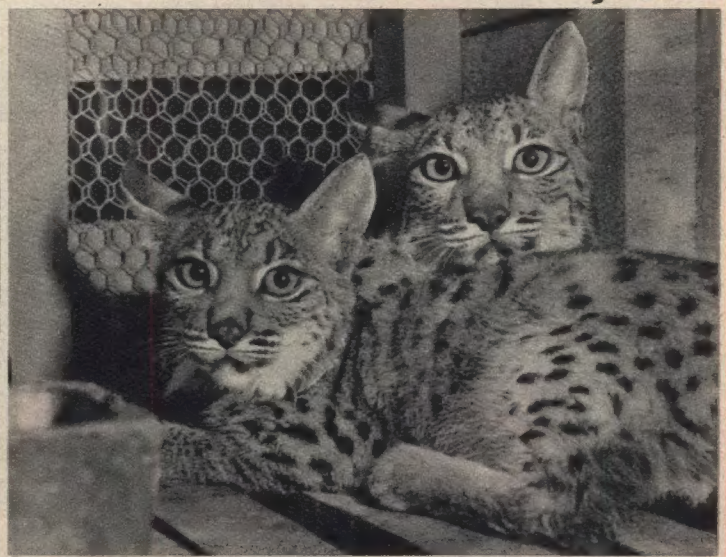

JA, twee lieve poesjes maar het is best ze niet zonder handschoenen aan te pakken ! Het zijn « Gardella » lynxen, die gevangen werden in de Sierra Morena in Estramadura (Spanje). Ze werden naar de Zoo van Vincennes overgebracht en zijn juist ingeënt tegen de tyfus. Hun voeding stelt een groot probleem want ze eten alleen konijnen en patrijzen die ze zelf gedood hebben.

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

« DE MEERMIN ZINGT »

Margaretha Lamend liet bij de uitgeverij Altiora van Averbode een fantastische vertelling voor de jeugd verschijnen, versierd met talrijke illustraties van Renaat Demoen. Voor Kuifjeslezers is de naam Lamend geen onbekende meer, want deze schrijfster publiceerde reeds enkele verhalen in ons blad. Wij raden onze lezers aan dit werk te lezen en verzekeren hen dat zij het zich niet zullen berouwen.

Prijs : genaaid 32 F.

« AARDE JAAR 3000 »

DE jonge romancier Cor Ria Leeman publiceerde bij de K.S.A.-Jong Vlaanderen, te Roeselare, een avonturenverhaal « Aarde Jaar 3000 ». Wie van futuristische verhalen houdt, zal zijn gading binden bij de lektuur van dit werk van Cor Lia Leeman, die tot de beste jonge auteurs van ons land mag gerekend. Zijn verhaal is vlot, boeiend en goed geschreven.

Prijs : 32 F. 112 bladzijden.

« BRUIN, BEZEM EN BIETEKWIET »

VAN Marc Decorte brengt de uitgeverij De Sikkel, te Antwerpen een plezierig geschreven kinderboek, dat wij onze lezers ook graag aanbevelen. De illustraties van Hilda De Quinze vinden wij echter niet geslaagd. Prima lektuur voor jongens en meisjes onder de tien jaar.

« PRUTSKE'S VERTELSELBOEK »

DE uitgeverij « De Kinkhoorn » van Brugge stuurde ons de achtste druk van een prachtig vertelselalbum van Stijn Streuvels, met illustraties van Gerard Baksteen. De naam Stijn Streuvels is de beste waarborg voor een verhaal van de bovenste plank. Dit mooi geschenkboek kost slechts 60 frank. Wij zijn er van overtuigd dat ook de achtste druk van dit werk heel gauw zal uitgeput zijn.

JOHAN.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* PUBLI-ART

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 199.334 —

Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk	:	DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland	:	INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo	:	KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië	:	PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milano
Canada	:	5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden	85,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	165,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	325,— F.	400,— F.	$ 7.00

Ton en Tinneke
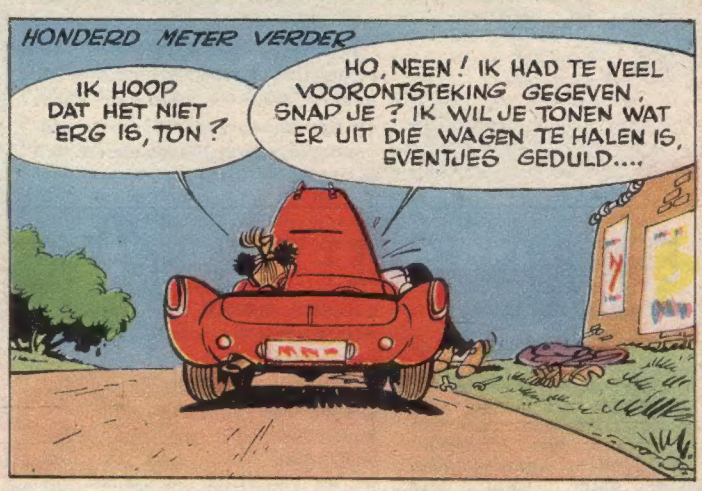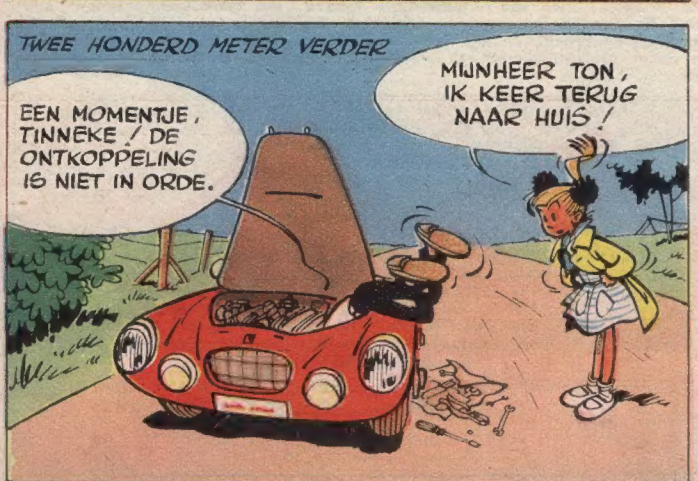
DOOR Franquin